

Rouchovanský ZPRAVODAJ 1 2022

Vážení spoluobčané,

jako malé děti jsme se těšili na Vánoce. Těšili jsme se na stromeček, na dárky a jen zpovzdálí jsme vnímali, že vánoce jsou svátky klidu a míru. Tehdy jsme jen málo tušili, co všechno stačili naši rodiče zařídit, oběhat a jak nás přesvědčit, že dárky a stromeček zařídil, přinesl ježíšek. My jsme měli Vánoce, nejhezčí svátky v roce a byli jsme šťastní.

Dnes si v jiné roli přejeme pro své děti, pro vnoučata i pro své blízké to stejné. Chceme vidět rozzářené dětské oči, radost ze setkání s rodinou a přáteli. Jistě bychom rádi rozdali všem okolo jen klid a mír.

Milí spoluobčané,

za obecní úřad a za členy zastupitelstva obce Vám přejeme, abyste letošní vánoční svátky prožili opravdu v míru a pokoji, v kruhu rodiny, blízkých a přátel. Přejeme Vám požehnané Vánoce.

Milí spoluobčané,

přichází konec roku. Je za námi rok plný překvapení, ne všechna však byla příjemná. Život člověka je sám o sobě pestrý a každého z nás provázely dny méně veselé a věřím, že byly i dny veselé, radostné a šťastné. Z pohledu obce můžeme říci, že jsme zažívali také dosti pestrý rok. Snažili jsme se udělat co nejvíce, napravit některá horší rozhodnutí, ale vždy jsme měli na mysli rozvoj naší obce. Posoudit to co se povedlo nebo nepovedlo ponechám na Va-

šem hodnocení a současně si uvědomuji, že to spravedlivé hodnocení přichází až s odstupem času.

Je za námi práce. A za tuto práci, pomoc, myšlenku, připomínku či kritiku se vždy sluší poděkovat. Chceme tímto poděkovat všem občanům, kteří jakkoli pomáhají při chodu obce.

Poděkovat patří všem členům spolků i zájmových organizací působících v naší obci za odvedenou práci a úsilí, které věnují své činnosti zejména ve svém osobním čase. Poděkování chceme vyjádřit všem ve školce a škole, lékařkám i jejich sestrám, všem pracujícím ve službách, v obchodě i živnostníkům. Nezapomínejme ani na spolupracovníky na obci i zastupitele.

Jsem přesvědčen, že pokud v sobě najdeme každý alespoň trochu snahy podílet se na rozvoji obce, pak dokážeme překonávat různé překážky, které před nás staví nečekané události v těchto dobách.

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám všem touto cestou popřál jménem zastupitelstva obce i jménem svým do nového roku 2023 pevné zdraví, osobní štěstí, lásku, spokojenost a mnoho sil pro život. Přeji Vám rok 2023 prožitý v míru.

Ing. Vladimír Černý
starosta

*Přejeme Vám,
aby Rouchovany
byly vždycky místem
dobrého startu
a cílem šťastného
návratu ze všech
Vašich cest
v roce 2023.*

Den dětí

Ve čtvrtek 2. 6. a pátek 3. 6. měli žáci druhého a prvního stupně Den dětí.

Společně s myslivci - panem Novákem jsme připravili dětem tyto aktivity:

- vycházka s odborným výkladem o živočiších a rostlinách v Rouchovanech a okolí
 - prohlídka areálu s hospodářskými zvířaty
 - návštěva bažantnice v Rouchovanech, bažantí líheň s výkladem
 - návštěva areálu bývalé hospodářské školy – výstava vycpanin, kožešin, vábniček, lesního nářadí s výkladem
 - občerstvení – opečený špekáček
- + druhý stupeň
- žáci byli rozděleni do 5 družstev a plnili úkoly z dopravní výchovy, mediální výchovy, první pomoci, ekologie a mimořádných událostí

Poděkování

Děkujeme panu Jaroslavu Novákovi a členům Mysliveckého sdružení Rouchovany za program, který pro nás připravili ke Dni dětí.

Měli jsme možnost absolvovat vycházku s odborným výkladem o živočiších a rostlinách v Rouchovanech a okolí, prohlédli jsme si areál s hospodářskými zvířaty, navštívili jsme bažantí líheň a v areálu bývalé hospodářské školy jsme zhlédli výstavu vycpanin, kožešin, vábniček a lesního nářadí.

Nechybělo ani občerstvení, pochutnali jsme si na opečeném špekáčku.

Předání vysvědčení na netradičním místě

Žáci 1., 2. a 3. třídy naší školy letos dostávali vysvědčení na netradičním místě. Jeho předávání proběhlo na Informačním centru JE Dukovany. Při příjezdu na všechny čekal dokonale připravený tým pracovníků centra, který nás přivítal, představil dva plyšové maskoty a uvedl do kinosálu, kde žáci po jednotlivých třídách obdrželi svá vysvědčení. Každý dostal malý sportovní batůžek s drobnostmi, limonádu a balónek ve tvaru zvířete. Celá akce se samozřejmě neobešla bez fotografování. Všichni byli mile překvapeni z perfektní organizace akce i z dáreků.

Děkujeme zaměstnancům Informačního centra Dukovany za vřelé přijetí a netradiční způsob ukončení školního roku.

Sportovní dopoledne pro předškoláčky

V úterý 25.10.2022 jsme přivítali v základní škole naše předškoláčky na sportovním dopoledni. Společně si děti změřily síly ve člunkovém běhu, v hodů míčkem na cíl, v hodů míčem do dálky a ve skoku do dálky. Při všech disciplínách jim asistovali žáci čtvrté třídy. Povedli také rozcvičku, vyhodnotili výkony dětí a předali diplomy a ceny.

Exkurze Chaloupky

Žáci 3., 4. a 5. třídy se vydali do Žďárských vrchů. Nejen krásná krajina, ale i nové ekocentrum Dům přírody Žďárských vrchů nás přivítaly 20. října na vzdělávacích programech pro žáky základních škol.

Zúčastnili jsme se hned 2 programů :

Dědečkovy včely a babiččiny bylinky - program věnovaný typickým činnostem lidí na venkově; děti se seznámí s prací včelaře, s životem v úlu, s využitím včelích produktů a s významem včel pro přírodu; v další části s léčivými bylinami, jejich sběrem, sušením; uvaří si bylinkový čaj a ochutnají medové pečivo

Krajíc s máslem program věnovaný domácímu zpracování obilí a mléka; děti namelou obilí, vyrobí placky, upečou chléb, vyrobí sýr, máslo a tvaroh, pak to všechno sní

V příjemném, téměř domácím prostředí jsme strávili celý den.

Den na dopravním hřišti

Žáci 4. třídy se ve středu 9.11.2022 zúčastnili první části dopravní výchovy, která se odehrála na dopravním hřišti ZŠ Bartuškova v Třebíči. Nejdříve se seznámili s pravidly jízdy na kole po komunikaci, zapakovali si výbavu cyklisty i jízdního kola. Obtížnější částí bylo rozlišování dopravních značek, přednosti v jízdě, řazení do jízdních pruhů, odbočování a reakce na světelné signály. To vše si žáci procvičili i prakticky.

Když zvážím, že to samé se učí dospělí lidé v autoškole, musím konstatovat, že to naše děti zvládly velmi dobře. Nedošlo k žádné srážce ani úrazu, takže všichni žáci obdrželi velkou pochvalu od samotného lektora p. Fialy. Pokračování je čeká 23.6.2022, kdy vypracují test a budou absolvovat jízdy na hřišti. Nejúspěšnější žáci obdrží řidičský průkaz cyklisty.

Den válečných veteránů

V pátek 11. listopadu se žáci a žákyně II. stupně spolu s vyučujícími sešli na společném setkání u příležitosti Dne válečných veteránů.

Tento den v roce 1918 bylo ve francouzském Compiègne podepsáno příměří a ukončeny boje I. světové války.

Povídáním o tomto dni, recitací válečných básní, krátkým zamyšlením a připnutím květů vlčích máků jsme si vzpomněli na vojáky, kteří položili život za svobodu naší země v I. a II. světové válce, ale také naše novodobé válečné veterány.

Báseň

*Zima už začala,
venku jsem byla.
Vločky padaly,
my sněhuláky stavěli.*

*Vločky padají,
ptáci krásně zpívají.
Postavit krásného sněhuláka,
to každého láká.*

*Na ten jeho nos,
dostal chuť i kos.
Když mu hrnec na hlavu dáme,
klobouk z toho uděláme.*

*A ještě uděláme ruce,
sněhulák bude na lesní louce.
Slunce svítí krásně,
to láká psát básně.*

Alžběta V., 7. ročník

Zpívání u vánočního stromu

Stává se již tradicí, že se všichni žáci naší základní školy a děti z mateřské školy se svými pedagogy setkávají u vánočního stromu, aby společně oslavili příchod nejkrásnějších svátků v roce. Vánoce jsou jako stvořené pro setkávání, milé úsměvy a souznění. To vše se odehrálo i letos na městečku. Jsme rádi, že nás přišli podpořit i občané Rouchovan, rodiče, prarodiče i prostí kolemjdoucí, kteří se na chvíli zastavili a zaposlouchali se do vánočních koled. Zanedlouho budou Vánoce za dveřmi. Tak šťastné a veselé!

DALŠÍ ŠKOLNÍ ROK V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Na začátku školního roku do mateřské školy nastoupilo 48 dětí. Naši společnou práci v mateřské škole jsme započali celoročními projekty. V první třídě se jedná o projekt "Se Sokolem do života aneb svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky", ve druhé třídě "Celé Česko čte dětem". Rovněž jsme zahájili sběr kaštanů a žaludů pro zvířátka v nedaleké místní obouře. Během podzimu jsme uskutečnili s dětmi projektový den na téma "Podzimní plody – ovoce, zelenina". Děti v rámci tzv. center aktivit poznávaly, ochutnávaly, kreslily a tvořily podzimní plodiny, ovoce a zeleninu. Dále jsme pomohli zajistit "Dýňování" pro rodiče s dětmi, kde si děti za pomoci rodičů vydlabávaly a zdobily dýně a vytvářely různé výrobky. V MŠ také proběhla každoroční logopedická depistáž.

Předškoláci se zúčastnili sportovního dopoledne na základní škole. V mateřské škole také probíhaly kulturní akce jako divadlo, kouzelník a několik předškoláku vystupovalo na vítání občánků na obecním úřadě. Do konce školního roku připravujeme spoustu dalších akcí - focení, tvořivá odpoledne pro rodiče a děti, návštěvu Mikuláše v MŠ, vánoční nadílku, zpívání koled společně se žáky základní školy u vánoční-

ho stromu na náměstí, preventivní program pro děti o bezpečném a zodpovědném chování, předplavecký kurz pro předškoláky, divadla, návštěvu knihovny, školní výlet, vystoupení předškoláků na školní akademii, besídka pro maminky a samozřejmě oslavu Dne dětí.

Slovo paní ředitelky

*Prosinec k nám přišel poslední,
má dlouhé noci, krátké dny.
Až první vločka usedne ti na nos,
Zašeptá, děti, už je tu čas Vánoc.*

Přiblížil se čas vánočních svátků, na který se těší jak malé děti v mateřské škole, tak žáci základní školy. To nás vedlo k tomu, abychom na prosinec připravili spoustu příjemných adventních akcí.

1. prosince jsme se všichni společně sešli na náměstí u vánočního stromu a zazpívali si několik písní a koled. Děti v mateřské škole čekali 5. prosince na Mikuláše s andělem a čertíkem, v základní škole se o mikulášskou nadílku postarali deváťáci. Také jsme

připravovali vystoupení pro seniory v kinokavárně, zpěvem a básničkami chceme popřát babičkám a dědečkům krásné Vánoce a zdraví do nového roku. O výzdobu kinokavárny se postarala paní vychovatelka s dětmi ze školní družiny.

Na dobu před vánočními prázdninami se těšíme nejvíce, vyrábíme adventní kalendáře, dárky a přáníčka, pečeme cukroví a perníčky, výuka je směřována k Vánocům a českým tradicím. Sedmáci vyhlásili soutěž o nejhezčí vánoční stromeček

Ze života ZŠ a MŠ

nebo větvičku ve třídě, žáci druhého stupně pod vedením paní učitelky Řezaninové vydali již několikáté číslo vánočního Duhového zpravodaje. Můžete do něj nahlédnout na našich webových stránkách www.zsrouchovany.cz. Novinkou v letošním předvánočním čase je hlášení žáků z jednotlivých tříd do školního rozhlasu, kdy si na začátek vyučování vyslechneme zprávu nebo přání k prožití příjemného dne.

Také děti ve školní družině nelenily, vyráběly ozdoby, kterými ozdobily vánoční stromky na chodbě školy a před školou.

Ve školce je pro děti připravena vánoční nadílka, poslední den školy nechybí vánoční besídka, děti ve třídách poslouchají koledy, zazpívají si, vzájemně si rozdávají drobné dárky, hrají hry a soutěže. Žáci prvního stupně chodí na tradiční vycházku s myslivcem panem Jaroslavem Novákem a v lese společně připraví krmení pro zvěř a ozdobí stromek. Všichni vnímáme příjemnou předvánoční atmosféru.

Vážení rodiče, spoluobčané, přátelé školy. Děti, žáci a zaměstnanci Základní školy a Mateřské školy T. G. Masaryka Rouchovany vám přejí příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce 2023 pevné zdraví, rodinnou pohodu, pozitivní mysl a mnoho osobních a pracovních úspěchů.

Rouchovanskou přírodou 2022

V roce 2020 se na Babáku a některých dalších lokalitách pásly ovce a kozy. Pastvu zajišťovala pí. Ing Juránková a platila ji AOPK v rámci programu Péče o krajinu. V roce 2021 a 2022 pastva na Babáku, na rozdíl od jiných lokalit, povolena nebyla. Důvodem byly stížnosti občanů, že čtrnáct dní nemohli na Babáku venčit psy. Při tom byla asfaltka k Texláku zcela volná. O rok 2021 jsem se postaral já, ne že bych Babák spásal, ale kosou a hráběmi. Letos pak, v rámci dalších rouchovanských aktivit, pokosila Babák opět pí. Ing Juránková. Příští rok bude opět požádáno o povolení pastvy. Tak uvidíme. A proč tak stojíme o pastvu? Ti, kdo chodí po Babáku si určitě všimli velkého rozdílu ve vegetaci spaseného a koseného Babáku.

Zima 2021-2022 byla opět suchá, a tak toho na jaře moc nekvetlo. Hlavně to bylo vidět na křivatci českém. Na druhou stranu se kosení na některých lokalitách velmi pozitivně projevilo. Na jedné, jediné, byla po letech opět k vidění, vedle obvyklého černýše rolního, modřence chocholatého, piply osmahlé a hlaváčku letního také záraza zardělá. Nezelená rostlina cizopasící na chrpě čekánku. Tamtéž mně velké pře-

kvapení připravil dejvorec velkoplodý. Každý rok tam na kraji pole, kde se střídavě pěstovala řepka a kukuřice, rostlo pár těchto rostlinek. Letos bylo pole oseto vojtěškou. K mému obrovskému překvapení dejvorec rostl v řádcích, jako by tam byl vyset a zasahoval hluboko do pole. Vysvětluji si to tak, že dejvorec patrně klíčí později, a tak na něj postřiky proti plevelu nepůsobí. Po vyklíčení se mu patrně jak v řepce, tak kukuřici daří a vesele se tam vysemeňuje. No a při setí vojtěšky se semena dostala do země, a protože vzešla dřív jak vojtěška, tak byly rostlinky krásně vidět. Na druhou stranu z Babáku některé rostliny zmizely. Týká se to kupříkladu lomikamene cibulkatého či světlíku tuhého. Pokud vás zajímá, jak výše uvedené rostliny vypadají, doporučuji www.botany.cz.

Ale daleko horší je situace u motýlů. Poslední tři roky výrazně pokleslo jejich množství a některé druhy zmizely úplně. Tak například překrásnou vřetenušku ligrusovou jsem viděl naposled v roce 2014. Fotky v příloze jsou z roku 2011. Tenkrát jsem ji fotil při kladení vajíček. A za čtrnáct dní jsem pak pozoroval, jak vylíhlé housenky „slačují“ na zem.

„Objev roku“. Cca třicet kroků nad studánkou při cestě z Babáku máme „vodopád“. Pokud je dost vysoká hladina spodní vody, stéká, dokonce slyšitelně, po skále voda. Vlevo od něj každoročně kvete velký záhon orseje jarního, díky kterému jsem si vodopádu všimnul. Letos byl vodopád v provozu dvakrát. Dá se říci, že pokud z cesty z Babáku prýští pramínky vody, funguje i vodopád. Přístup k němu je zajištěn.

Co mne potěšilo. Fortel a nasazení s jakým realizuje parta nadšenců, hlavně – kyň, kolem pana hajného naučnou stezku. Dále pak nabídka pomoci při pracích na Babáku, které se mi dostalo. Díky.

No, a to je letos vše. A tak všem přeji v roce 2023 co nejvíce potěšení s rouchovanskou přírodou.

Jan Cibulka

Naše příroda

Naučná stezka v Rouchovanech

V roce 2023 vznikne v Rouchovanech 1. naučná stezka. Její trasa je plánována od Lihovaru k rybníku Stejskal. Na vzniku stezky se podílí obec, žáci základní školy, obecní hajný a místní občané. Na stezce bude umístěno 5 informačních cedulí, které budou návštěvníky seznamovat s vhodným chováním v přírodě, s chovem a životem ryb, se zajímavými kamenými památkami v okolí, se sběrem lesních plodů a s historií koupaliště. K trase budou připraveny také pracovní listy. Hlavním cílem naučné stezky je aktivizovat návštěvníka, dát mu téma k přemýšlení, vzbudit jeho zájem o přírodu a tento zájem prohloubit. Je také vhodná k praktické výuce dětí i dospělých.

Tato stezka nebude jediná, je plánována další, která bude zaměřená na naši faunu a flóru od sokolovny, kolem mlýnů až na Babí kopec.

Uvítáme pomoc zručných řemeslníků či kutilů, kteří

by nám pomohli s výrobou interaktivních prvků. Neváhejte se ozvat (Jana Ludvíková, 732 462 077)

**Jana Ludvíková, Soňa Mašová,
Miluše Chvátalová**

Ze života obce

Svatováclavský hode 2022

Vážený spoluobčané, také v letošním roce bylo možné bez omezení pořádat tradiční Svatováclavsky hode v Rouchovanech. Stejně jako každý rok jsme se na ně opravdu těšili. Stárci a stárkové se sešli opravdu v hojném počtu a „hosnesli se“, že první a druhou stárkovou budou Nikola Nezdařilová a Petra Foréťarová. Byli jsme rádi, že vydrželo dobré počasí, i když v neděli odpoledne už jsme pocítili přicházející podzim a výraznější ochlazení. V roce 2022 se našim hodům dostalo významné pocty, když byly zapsány na seznam „nemateriálních statků tradiční lidové kultury Kraje Vysočina“. Pamětní medaili předával Mgr. Roman Fabeš, náměstek hejtmana Kraje Vysočina pro oblast kultury, památkové péče, cestovního ruchu a mezinárodních vztahů. K tanci a poslechu hrála již

počtvrté dechová hudba Horanka z Třebíče. V příštím roce vám na hodech bude hrát dechová kapela Lácaranka z Hustopečí. Příjemně překvapeni jsme byli z velmi slušné návštěvy sobotní večerní zábavy, která se opravdu vydařila. Děkuji za spolupráci všem, kdo se na hodech jakýmkoli způsobem podíleli, dále stárkům a stárkovým, rodičům 1. a 2. stárkové za pohostění a všem rodičům za přípravu krojů. Děkuji také paní Horké a paní Vítkové, které se o kroje dlouhodobě starají. V neposlední řadě patří naše poděkování obecnímu úřadu v Rouchovanech za finanční podporu, bez níž by pořádání hodů nebylo možné. Jsem rád, že mezi nás přišli noví mladí stárci a stárkové a věřím, že omlazování v jejich řadách bude dále pokračovat. Rádi vás přivítáme na dalších svatováclavských hodech v roce 2023.

Jiří Voborný, rychtář

Aktivity naší mládeže

T. O. Dakota

Tábornický oddíl Dakota má v Rouchovanech více než dvanáctiletou tradici. Nejprve se děti scházely pod vedením Jana Burdy, a tak jak název napovídá, učily se různé tábornické dovednosti, a to především s celoroční indiánskou motivací. Celý školní rok byl zakončen týdenním oddílovým táborem.

Nyní přes šest let oddíl vede Lenka Burdová. „Dovednosti děláme podobné, jak se učili předchozí Dakotačáci, ale motivace není tolik indiánská. Zkoušíme různé věci, které nám pomohou vyznat se v přírodě např. druhy rostlin, různé stopy zvířat atd. Zároveň

TÁBORNICKÝ ODDÍL

DAKOTA

každý pátek
15:00 - 16:30
v Rouchovanech
na faře

Pro kluky a holky
ve věku 6 - 15 let

Parta kamarádů, letní tábor,
super hry a výpravy do přírody.
Přesně to co hledáš,
pokud máš aspoň trochu
dobrodružnou povahu.

VEDOUCÍ:
Lenka Burdová
burdova@hrubinka.cz
777 955 291
ZÁPISNÉ:
180,- Kč / měsíc

www.hrubinka.cz

Aktivity naší mládeže

se učíme věci, které nám umožní v přírodě přežít jako je stavba přístřešků k přespaní, vytvoření bezpečného ohniště, rozdělení ohně a uvaření na něm, práce s mapou, uzlování a další“ jak uvedla Lenka Burdová. Samozřejmě oddílovky nejsou jen o učení, ale hraje me i různé hry nejen venku, ale i na Faře, kde se scházíme. Při hrách při zažijeme velkou spoustu legrace.

V průběhu roku podnikáme různé jedno i vícedenní výpravy, kde své naučené dovednosti zdokonalujeme. A pokud se vše vydaří, měli by jsme tento školní rok zakončit putovním táborem, který bude velkou zkouškou našich tábornických znalostí.

Scházíme se každý pátek od 15:00 do 16:30 na Faře v Rouchovanech. Rádi přivítáme další holky a kluky ve věku od 6 do 15 let.

Společenská kronika

Počet obyvatel Rouchovany a Šemíkovic je celkem 1 174.

V letošním roce mnoho našich občanů oslavilo významná životní jubilea a tímto jim dodatečně přejeme všechno nejlepší, pevné zdraví, hodně štěstí a mnoho životní pohody.

Rok 2022 se v Rouchovanech a Šemíkovících

Narodili se:

Tesařová Barbora – rok 2021
Tesařová Anežka – rok 2021
Fialová Laura
Škarabela Ondřej
Pýcha David
Trenz Oliver
Křižanová Karin
Vacuška Petr
Pokorná Sofie
Hyprová Diana
Tručková Nella
Husáková Tamara
Kratochvílová Thea
Kunčíková Kristýna
Nová Lucie
Svobodová Veronika

Rozloučili jsme se:

Langerová Marie
Svoboda Oldřich
Horká Ludmila
Pýcha Vítězslav
Krbálková Helena
Pokorná Marie
Illková Jindřiška
Hrubeš Karel
Miroš Drahomír

Všem pozůstalým rodinám přejeme hodně síly k překonání toho jediného, co nemůžeme nikdy změnit. Přejeme naši upřímnou soustrast.

(údaje uváděné v této rubrice jsou k 5.12.2022)

Hned po Novém roce se naše farnost tradičně zapojila do Tříkrálové sbírky. Na potřebné se vybralo celkem 34 802 Kč. Také letos se v červnu uskutečnil Božítělový průvod s procesím po obci a svátostným požehnáním.

Farní den

První zářijovou sobotu 3.9. jsme nejen pro farníky opět připravili Farní den. Ve 14 hod. zahájila program „Šípkovaná“ s plněním úkolů pro děti, kterých se sešlo přes sedmdesát! Hra je přivedla až na farní zahradu, kde na ně čekaly různé hry, tvořivé dílničky,

mohli si vyzkoušet mj. i aranžování květin, nebo výrobu přáníček. Už samozřejmě atrakcí byl oblíbený skákací hrad. Pro dospěláky bylo připraveno povídání o poutním místě Žarošice, kterého se pro zaneprázdněnost hostů skvěle ujal pan Jiří Voborný. K poslechu nám celé odpoledne hrála skvělá kapela bratří Chytrů „Bra3&kamarádi“. Nechybělo ani občerstvení a oblíbené opékání špekáčků.

Farní pouť

Neratov

Jarní pouť jsme tentokrát nasměřovali na sever Moravy, do Orlických hor, na Horu Matky Boží do Králíků. 30. dubna jsme neplným autobusem vyrazili až na samé pomezí k polským hranicím, nejprve do Neratova. Toto poutní místo vzniklo na počátku 60.

let 17. století. Rokytnický farář Kryštof Florián Blažej Drick měl sen, v němž se mu zjevila Panna Maria a tak v roce 1661 nechal vyřezat milostnou sošku Panny Marie. Když byla přenesena do Neratova, zázračně se uzdravila jedna rokytnická žena. Zázračná moc se kromě sošky přičítala i prameni, který vyvěrá u kostela. Místo se začalo stávat čím dál tím víc vyhledávaným a tak v roce 1723 začala stavba nového kostela. Kostela Nanebevzetí Panny Marie. Na konci 2. světové války ale došlo k jeho požáru, kdy ruský voják pancéřovou pěstí zasáhl sanktusovou věž kostela. Shořel celý krov, dřevěné schodiště obou věží a roztavily se zvony a hodiny. Vnitřek uchránila silná cihelná klenba. Kostel chátral až do roku 1989, kdy ho poprvé objevil farář Josef Suchár a tehdy se začala psát nová historie nejen kostela, ale i celého Neratova. Po roce 2000 byl kostel rekonstruován a osazen částečně prosklenou střechou.

Anička Tomanová

Cestou do Neratova jsme se neplánovaně zastavili v Klášterci nad Orlicí, u hrobu Anny Bohuslavy Tomanové. Tato „Chudobka z Orlických hor“, veřejnosti známá jako Anička Tomanová, se narodila dne 8. listopadu 1907 v Pastvinách, farnost Klášterec nad Orlicí. Ve čtyřech letech utrpěla úraz a časem ochrnula. Postupně své utrpení spojovala s Kristovou obětí, až dne 9. června 1944 v návaznosti na primiční mši svatou svého bratra Bernarda obdržela stigmata na ruku, na nohu, v boku a na hlavě. Stigmata pravidelně krvácela, zejména když Anička v pátek prožívala v extázi Kristovo utrpení a podle očitého svědka také Kristovo bičování a na zádech se jí objevily krvavé rány. Anička nám září příkladem svých hrdinných ctností, vynikala v pokoře, poslušnosti a lásce k Ukřižovanému i k bližním. Sama sebe nepovažovala za nic a s oblibou se nazývala „chudobkou Ježíšovou“. Její láska k Pánu Ježíši byla naprosto jedinečná. Eucharistického Spasitele nazývala „Bílým Králem“, a dokud mohla, prodlévala před svatostánkem. Zvláštní úctu měla ke kněžím a někdy místo

kněze viděla samotného Krista. Vnímala kněžské požehnání, i když žehnajících neviděla. Trpělivě přijímala četné návštěvy a pro každého měla dobré a povzbuzující slovo. Když se dozvěděla o vážné nemoci druhých, mnohdy prosila Pána, aby mohla trpět místo nich, a bývala vyslyšena. Na úmysly svých bližních se za bezesných nocí modlila mnoho růženců. Bůh za života i po smrti Aničku vyznamenával zázraky na její přímluvu a i dnes k jejímu hrobu přicházejí věřící, aby ji prosili o přímluvu, a bývají podivuhodně vyslyšeni.

Králíky

Cílem pouti ale byla Hora Matky Boží v Králíkách. Vznik tohoto poutního místa je úzce spjat s králíckým rodákem a královéhradeckým biskupem Tobiášem Janem Beckerem (1646 – 1710). Již jako malý chlapec sem chodil s ostatními dětmi, aby se společně modlili a zpívali mariánské písně. Tehdy si umínil, že až vyroste, postaví na této hoře kostel. Když se stal knězem a následně biskupem a když viděl, že oblíbenost místa mezi poutníky stoupá i díky tomu, že se krajem šířily zvěsti o tajemných úkazech, především o tajemné záři vycházející z kopce a osvětlující celé okolí, nechal zde stavět trojlodní kostel (Nanebevzetí Panny Marie), který byl dokončen roku 1700. Téhož roku byl do kostela přinesen milostný obraz P. Marie Sněžné (podle originálu z římského chrámu Santa Maria Maggiore, o němž se věřilo, že ji namaloval evangelista svatý Lukáš), který se stal srdcem poutního místa a Lysá hora dostala nové jméno – Hora Matky Boží. Již roku 1710 přišlo 10 tisíc poutníků v čele s třemi hrabaty a biskupem prosit o záchranu před morem. Časem jejich počet neustále rostl, přičemž hlavních poutí se účastnilo i přes sto tisíc. Po příjezdu do Králíků jsme se pomodlili křížovou cestu, která vedla z obce až k bráně kláštera. Místy jsme se notně zapotili, protože cesta vedla do prudkého kopce. V kostele, kde jsme měli mši svatou, byla zase nezvyklá zima. Ale vše jsme zvládli a po prohlídce areálu a potřebném občerstvení jsme se obhaceni vraceli domů. Zastavili jsme se ještě v bohatě zdobeném farním kostele sv. Archanděla Michaela v Králíkách, který nám fundovaným výkladem popsal místní pan farář.

Žarošice

Na podzimní pouť jsme se vypravili pro změnu na jih Moravy do Žarošic. 10. září se totiž konala u „Staré Matky Boží Žarošické“ hlavní pouť – Zlatá sobota s večerním procesím se sochami Panny Marie. původ této tradice sahá do 18. Století, kdy císař Josef II. zrušil poutní kostel Panny Marie a zakázal poutě. V sobotu po svátku Narození Panny Marie 11. září 1785 jako obvykle přišli poutníci na svoji pouť do Žarošic. Avšak poutní kostel byl uzavřen a na něm vyhláška se zákazem poutí. Lid si však věděl rady. Farní kostel svaté Anny v Žarošicích zrušen nebyl, v něm se bohoslužby mohly konat.

Proto vnikl do kostela Panny Marie, dal milostnou sochu na nosítka, zapálil svíce a kolem osmé hodiny večerní ve slavném průvodu za zpěvu písně „Před věky zvolena, Panno Maria“ ji přenesl do Žarošic. Poutníci přicházeli i přes císařský zákaz poutí dále. V roce 1910 připutovalo 172 procesí z Moravy, Slovenska a Rakouska. Poutníci přicházejí ke Staré Matce Boží Žarošické, Divotvůrkyni Moravy i na začátku 21. století. V roce 2019 bylo v průvodu nesen 39 mariánských soch.

Letos jsme se mezi poutníky zařadili i my. Za slunečného počasí jsme se nejprve zúčastnili žehnání pramene ve Zdravé Vodě, odkud jsme pak v procesí spolu se slovenskými poutníky pěšky putovali do Žarošic. Modlitbu růžence střídaly české i slovenské mariánské písně. Pak jsme nazdobili půjčenou sochu Panny Marie z Horních Dunajovic a na nosítkách a v průvodu ji přenesli za kostel, aby byla připravena na večerní procesí. Volné odpoledne každý prožil podle svého gusta. Kromě kolotočů a velkého počtu stánků byla příležitost také k osobní modlitbě v areálu kostela, svátosti smíření, nebo účasti na duchovním programu, který probíhal za kostelem. Přesto, že začalo lehce poprchat, brzy se vyčáslilo. V 18 hod sloužil slavnou mši svatou pražský pomocný biskup Mons. Zdenek Wasserbauer a pak už následovalo světelné procesí se sochami Panny Marie. Pro všechny to byl tak silný zážitek, že jsme se rozhodli putovat do Žarošic na Zlatou sobotu každoročně, už s vlastní sochou Panny Marie Rouchovanské.

Lidové misie v Rouchovanech

Ve farnosti Rouchovany (tedy i v Přešovicích a Šemíkovcích), se budou konat od 5. do 11. března 2023 Lidové misie. Jedná se o akci poměrně významnou, a proto je dobře jí věnovat už nyní pozornost a řádnou přípravu. Otec Marek Dunda nám lidové misie představí:

S misijním týmem FATYM Vranov nad Dyjí se Lidovým misiím věnujeme už od roku 1997 a postupně jsme navštívili více než 70 farností. Misie se mají stát povzbuzením úplně pro všechny, kteří zde žijí. V první řadě jsou samozřejmě zaměřeny na lidi, kteří jsou věřící. U nich mají znovu přispět k prohloubení víry a radosti z toho, že mohou patřit mezi křesťany. Misie však přináší i pozvání i pro všechny ostatní, kteří třeba sami sebe označují za nevěřící. I oni se mají v misijních dnech víc rozhodnout pro život podle svého svědomí a jednoznačně se přihlásit k dobru. S dětmi zpíváme při misiích písničku „K misiím se připojím, dobro v sobě probudím.“ A o to vlastně při misiích jde – probudit v sobě to nejlepší a už to nenechat usnout.

V jistém smyslu je možné přirovnat misie ke generálnímu úklidu, který známe třeba i z našich domácností. Jednou za čas je dobré pohnout úplně se vším – znovu všechno srovnat a dát na své místo. Podobně je tomu i při misiích. Každý je zván, aby pohlédl na svůj život trojím pohledem. Ten první se týká minulosti: Mám vše v pořádku? Udělal jsem, co

jsem udělat měl? Vrátil jsem všechno, co jsem měl vypůjčené? Nedlužím někomu něco, např. lásku? Nenechávám ve svém životě nějaký hřích, za který jsem už dávno měl dělat pokání...? Další pohled nás vede k přítomnosti. Je totiž třeba znovu si srovnat priority a ujasnit si svoje stavovské povinnosti, které za mě nemůže udělat nikdo jiný. A třetí pohled se týká budoucnosti: Zbývá mi už jen zbytek života, i když může být poměrně velký. Čemu věnuji svůj čas, své síly, své prostředky? Jak využít to vše, abych se přiblížil k pravému cíli?

Jak už bylo zmíněno – misie jsou jedním velkým pozváním úplně pro všechny – po misiích to nikdy není stejné jako předtím. Mnozí budou naplnění radostí a vděčností, že se podařilo to, co už dlouho očekávali a potřebovali. Nebo to ale i pro někoho, může být promarněná šance, která se už nemusí opakovat. A právě proto, aby to byla šance využitá, už nyní jménem nás misionářů prosím: připravte sebe i lidi ve svém okolí na to, aby tento čas milosti nepromeškali. Zakončím slovy, kterými zhruba před 150-ti lety končivali kázání někteří misionáři při Lidových misiích, když nechtěli strašit, ale připomenout důležitou realitu, na kterou někteří pozapomínají: „Mysli si, co chceš, dělej, co chceš, ale pamatuj, že jednou zemřeš a souzen budeš.“

P. Marek Dunda,
koordinátor Lidových misií, FATYM Vranov nad Dyjí

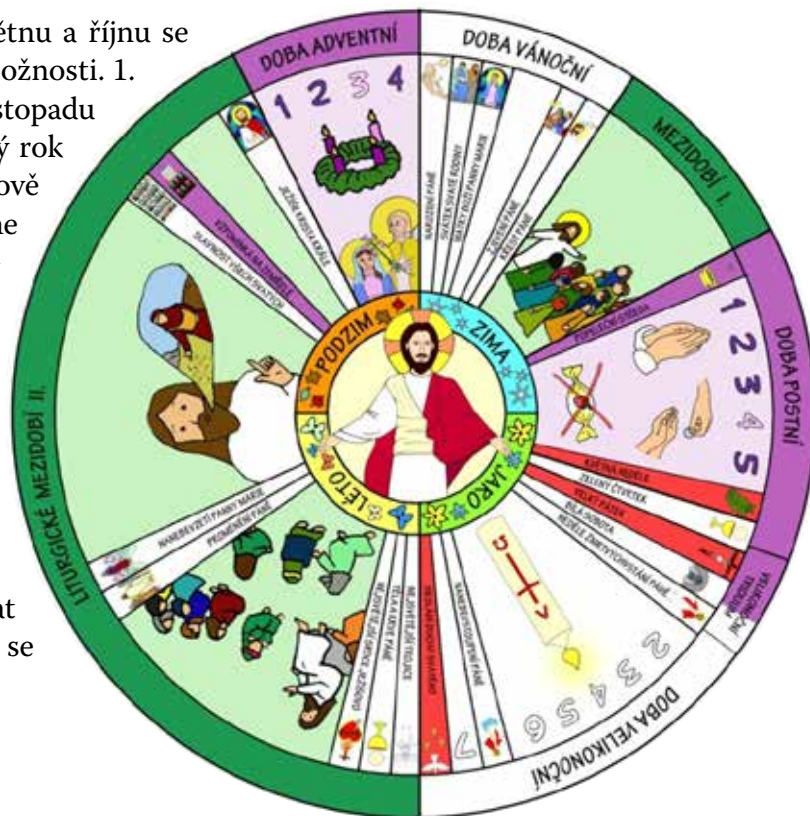
Malý exkurz do církevního roku

Připomeňme si ještě, co všechno prožívají věřící během celého církevního roku. Do každého kalendářního roku nás 1. ledna uvádí slavnost Matky Boží, abychom si u Panny Marie vyprosili hojné Boží požehnání a všechno potřebné pro celý nový rok. 6. ledna slavíme Slavnost Zjevení Páně, Tří Králů. V období kolem Slavnosti Tří Králů probíhá v naší zemi už od r. 1992 Tříkrálová sbírka, do níž se zapojuje i naše farnost. 2. února - na Hromnice se žehnájí svíce - hromničky a slavíme svátek Uvedení Páně do chrámu. V ten den rodiče přinesli malého Ježíška do chrámu, aby ho představili Nebeskému Otci. Popeleční středou vstupujeme do Postní doby, která

trvá 5 týdnů. V neděli po prvním jarním úplňku slavíme Slavnost Zmrtvýchvstání Páně. Této Slavnosti předchází překrásné obřady Svatého týdne, který začíná Květnou nedělí a vrcholí velikonočním třidením - Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota, při nichž si s vděčností připomínáme umučení a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Za 40 dní potom slavíme Nanebevstoupení Páně a za dalších 10 dnů Slavnost Soslání Ducha svatého, čili Letnice, abychom o týden později prožili Slavnost Nejsvětější Trojice. Ve čtvrtek po Slavnosti Nejsvětější Trojice je Slavnost Těla a Krve Páně, čili Boží Tělo, které se následující nedělí slaví vnějším způsobem při Eucharistickém průvo-

Život ve farnosti

du ke 2 oltářům. V mariánských měsících květnu a říjnu se v našem kostele konají májové a růžencové pobožnosti. 1. listopadu slavíme svátek Všech svatých a 2. listopadu vzpomínáme na všechny věrné zemřelé. Každý rok v blízkosti těchto svátků se na místním hřbitově koná pobožnost za zemřelé, při níž žehnáme všechny hroby. Koncem listopadu nebo začátkem prosince, týden po Slavnosti Ježíše Krista Krále, už vstupujeme do doby adventní, která je přípravou na blížící se Vánoce, svátky narození našeho Vykupitele. Na Štědrý den večer se v našem kostele slaví „půlnoční“ mše svatá. 25. prosince je Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční a 26. prosince je svátek svatého Štěpána. A poslední den kalendářního roku, na svátek sv. Silvestra, přicházíme poděkovat Pánu Bohu za všechny dary a milosti, kterých se nám v uplynulém roce dostalo.

VÁNOCE

ČAS NACHÁZENÍ, SETKÁVÁNÍ, OBDAROVÁVÁNÍ...

Jednou mi jeden mladík řekl, že je bezmocný a zuřivý kvůli všemu tomu šílenství ve světě, protože sám nemůže nic změnit. „Ale ano!“, řekla jsem mu. „Jestliže se v této chvíli nějaký tatínek třeba v New Yorku mazlí se svým synem, je celý svět lepší, i když to nevidíme. A když se právě teď dělí dva Eskymáci o rybu, pak se také změnil svět. I když o tom nebude informovat žádná televize.“ Můžeme tedy tento svět každý den zlepšovat každou myšlenkou, každým slovem a každým skutkem.

(Z knihy Skateboard Boží od Terezy Zukic, vydalo Karmelitánské nakladatelství)

Milí,
přeji vám všem radostné,
pokojné, bezstarostné,
milostiplné svátky
Kristova narození.

Kéž zakusíme pokojné
Vánoce v okruhu svých
nejbližších a svou
láskou a dobrotou také
přispějeme k tomu,
aby byl svět lepší.

Váš duchovní správce
otec Petr

Klub důchodců v roce 2022

Scházíme se pravidelně vždycky jednou za měsíc, v místní knihovně, v příjemném prostředí díky pochopení paní Ivy Tručkové. Probíráme zdraví, zájmy, škoda že nás není víc. V průběhu roku se uskutečnilo 5 schůzek, obvykle se zúčastní 6 až 8 důchodců.

Probíráme podle ročního období práce na zahrádce, zdraví, doporučujeme své oblíbené bylinkové čaje, nebo vyzkoušené krémy vlastní výroby. Občas jsme také ochutnali co jsme zavařili z naší úrody a vyměnili jsme si zajímavé recepty na zpracování našich výpěstků.

V květnu jsme se zúčastnili společného zájezdu Zahrádkářů a Klubu důchodců na prodejní výstavu **Floria Kroměříž**, zájem byl velký a účastníci byli spokojení s nabídkou vystavených rostlin, mnozí z nás si zakoupili krásné sazenice.

Podzimní výlet plánovaný na Rájec nad Svitavou a Zámek Lysice jsme neuskutečnili, protože na stejný termín byl naplánován zájezd Farní pouť!

Cvičení starší dorostenky probíhalo v malé tělocvičně naší školy, účast byla střídavá, asi 6-8 členek, hodina probíhá asi takto:

Hodinu zahájí písnička a potom přijde rozcvička, na žíněnkách občas heknem. Lehnem, sednem a zas

kleknem, s míčem vesele běžíme o žádné bolesti nevíme, cvičení tanečkem končíme!

Občas jsme se domluvily, že pokud bude pěkně, tak místo cvičení půjdeme na vycházku, třeba do Žlebu, kde jsou mufloni a daňci, jindy jsme se zašly podívat na koupaliště nebo k nově vybudovaným rybníkům.

Rouchovanská „25“. Vloni byla naše účast slabší, za náš Klub se zúčastnily jen 2 členky. Přihlášily jsme se na trasu 10 km, počasí bylo příjemné, tak jsme postupně sbíraly razítka od hlídek na trase: Šemíkovice, Bendův mlýn, další razítko jsme dostaly od pana starosty, posilnily jsme se malou slivovičkou a šly jsme dál po vyznačené trase až k Texlovu mlýnu, kde se pekly buřty.

Krásný vzhled je na ten boží svět, ty modravé hory, v hájích pěvců sbory rozkošné roviny, města, dědiny spanilá jsi vlasti má, mé srdce ti plápolá sláva tobě vlasti milená.“

PŘEJEME VŠEM SPOLUOBČANŮM HODNĚ ZDRAVÍ A VESELOU MYSL DO NOVÉHO ROKU A ZVEME VÁS: PŘIJDTE MEZI NÁS DO KLUBU DŮCHODCŮ

Za KD Jarmila Cibulková.

MS Rouchovany

Vážený čtenáři Zpravodaje, rád bych vás informoval o činnostech našeho spolku v letošním roce.

Ještě v zimních měsících, a to v lednu a únoru, každý rok sčítáme zvěř v naší honitbě. Následně z výsledků sčítání sestavíme plány chovu a lovu zvěře na nový myslivecký rok, který pro nás začíná vždy 1. dubna daného roku a končí posledním dnem v březnu roku následujícího. Na začátku sezony většinou provádíme brigády pro místní organizace, začínáme sběrem kamene a pokračujeme dle potřeby zakrýváním silážních jam. Na jaře pokračujeme v rekonstrukci našeho areálu v Šemíkovovicích, hlavně zvelebováním interiéru budovy, která slouží kromě našeho využí-

vání k různým oslavám narozenin, k uskutečnění svateb nebo jen tak k letním posezením u táboráku a kempování ve stanech. V měsíci červnu označovaném také jako měsíc myslivosti jsme uspořádali pro první a druhý stupeň naší základní školy v bývalém areálu Hospodářské školy organizovanou přednášku na téma lesnictví a myslivost. Dětem jsme představili různé pomůcky, které slouží k práci v lesnictví, rozvěsili jsme po stromech různé vycpaniny pernaté a srstnaté zvěře a společně s různými vábníčkami jsme dětem předvedli i hlasové projevy jednotlivých druhů zvěře, žijících v našem okolí. Po přednášce jsme dětem opekli buřty a kantoři, kteří využili venkovního prostředí, dětem nachystali různá stanoviště s různými úkoly, jako střelbu ze vzduchovky, sportovní dovednosti, ale také třeba imitaci poskytování

první pomoci raněnému. V následujícím roce máme pro děti přislíbenou ukázkou ze sokolnictví. Dále jsme se zúčastnili brigády na výsadbu ovocných stromků podél silnice směrem k Hrotovické křižovatce. Pro Obec jsme postavili drátěnou oplocenku, sloužící k výsadbě listnatých melioračních a zpevňujících dřevin. Jelikož se v celé republice zvedají stavy zvěře, hlavně divočáků, nastali našim členům krušné časy při hlídání osetých ploch, z důvodu zamezování vzniku škod na polních plodinách, kdy se v řepkových a kukuřičných polích divočákům nebývale daří. Určitě těmto stavům také nepříspěje letošní semenný rok dubů. Proto prosím občany v okolí Rouchovan, aby zamezili volnému pobíhání psů v honitbě a pokud probíhá lov zvěře, aby se návštěvníci přírody chovali obezřetně a dbali na svou bezpečnost. Covid umožnil lidem jiný pohled na přírodu, a to častěji s vycházkami do přírody, což je v pořádku, avšak ze zvěře denní se stala zvěř noční a tím pádem nám ztěžuje její plánovaný chov a lov. A člověk se kolikrát podiví, kdy, kde a v jakém terénu se lidé dokážou pohybovat. Před vánočními svátky půjdeme s žáky prvního stupně základní školy opět nazdobit vánoční strom pro zvěř. V pátek 20. ledna 2023 bychom pro vás chtěli

v Sokolovně v Rouchovanech uspořádat Myslivecký ples, na který bych vás tímto chtěl všechny srdečně pozvat.

Na závěr mi dovoluťe opět poděkovat všem našim členům, ale i všem ostatním, kteří nám pomáhají při výkonu práva myslivosti za obětavou práci. Též si cením spolupráci s místními družstevníky a věřte, že kolikrát to v té přírodě není vůbec jednoduché. Poděkování patří také starším žákům základní školy, kteří ve školní praktické výuce, společně ještě s panem Vratislavem Černým a paní Radkou Kocmánkovou vyrobili 20 ptačích budek pro zpěvné ptactvo. Všechny tyto budky jsou nainstalované v okolí Rouchovan. Pro příští rok žáci přislíbili ještě vyrobení nových budek pro sovy, netopýry a dravé ptactvo, konkrétně pro poštolky. Nakonec nesmím zapomenout na ty nejmladší, ale i ostatní, kteří pilně sbírají kaštiny pro zvěř. Každým rokem se sběr navyšuje. Rád proto v příštím roce pro ty nejmenší z mateřské školky uspořádám návštěvu bažantnice s ukázkou vlastního líhnutí bažantů, odchovu daňků a muflonů.

Za Myslivecký spolek Rouchovany
Jaroslav Novák ml.

MRS z.s., pobočný spolek Rouchovany

V únoru letošního roku se konala valná hromada našeho pobočného spolku. Schůze proběhla v Penzionu Lihovar v Rouchovanech za účasti 45 členů. Rok 2022 byl pro p.s. Rouchovany rok volební, což byl hlavní bod programu valné hromady. Bylo zvoleno 13 členů výboru a 3 členové kontrolní a revizní komise (KRK). Dalším bodem byla informace o změně v Bližších podmínkách pro výkon rybářského práva pro rok 2022-2024 (dříve Rybářský řád). Na našem revíru Rokytná 3A je změněna míra Kapra obecného na 45-70cm max. a zákaz zavážení nástrah, kromě lovu sumců na bójku. Začátkem března proběhly v hasičárně zkoušky pro získání prvního Rybářského lístku. Zkoušky se dělají formou testu, který se skládá z pěti okruhů témat: poznávání ryb, biologie ryb, způsoby lovu, hospodaření a legislativa. Na testy přišlo 20 nových členů z toho 14 dětí. Všichni dokončili test úspěšně a získali tak Osvědčení pro získání prvního rybářského lístku. Naše řady se tak rozšířily na 227 členů.

Náš spolek pořádal v červnu ve spolupráci s OÚ Rouchovany rybářský den u Luže, který zahájily dětské rybářské závody. Bylo velké horko, ryby moc nebrali, ale následující program všem zúčastněným určitě vynahradil neúspěšný rybolov. Podával se uzený pstruh a grilovaná klobása. Pro děti byl k dispozici skákací hrad. Večer zahrála trampská kapela ŠERO. V podobném duchu budeme opět pořádat s OÚ Rybářský den i v roce 2023.

V letošním roce se MRS podařilo získat pro p.s. Rouchovany do nájmu Nádrže Olešnou (Gapčík) a Závlahovou nádrž Horní Dunajovice. Dále jsme začali budovat pod sádkami další rybník pro chov Lína obecného. Na nádržích byla prováděna údržba zeleně na hrázích a sběr odpadků. Všem zúčastněným patří velké poděkování.

Na závěr bych chtěl všem popřát klidné prožití Vánočních svátků a hodně zdraví do Nového roku.

PETRŮV ZDAR

Za MRS z.s., pobočný spolek Rouchovany
Vojtěch Pohanka ml.

Motalinky

Začalo to v listopadu 2009... Bylo nás několik žen, které se přihlásily do kurzu PLETENÍ Z PAPÍRU a začaly jsme si říkat MOTALINKY. Scházely jsme se 1x týdně v knihovně a do tajů této techniky ruční práce

i veřejnost, aby se přišli zájemci pokochat a třeba i vyzkoušet různé ruční práce.

Budeme rády, když mezi nás zavítá víc děvčat, co holdují ručním pracím a třeba předvedou nějakou novinku nebo se budou chtít naučit plést naše oblíbené košíčky.

nás zsvětily Dyta Chytrová a Jana Manová. Postupně nás přibývalo. Naučily jsme se základní techniky a kdo měl zájem a chuť, tak na internetu jsme chytaly rozumy...

Už se takto pravidelně scházíme 13 let. Tvoříme, radíme si, a hlavně si pokecáme...

Od roku 2015 pořádáme srazy, kde se sjedou děvčata z celé republiky a zavítají také Slovenky... Už to není jenom o pletení z papíru. Je možné vidět vrstání a malování velikonočních vajec všech velikostí, drátování, korálkování a jiné. Na tato setkání zveme

Je nutno poděkovat naší paní knihovnici Ivušce, že nám umožňuje každé pondělí ten náš babinec pořádat - **Ivi díííky!**

Květa Sáňková

Historie elektrifikace Rouchovan a okolí

Počátky elektrifikace Rouchovan jsou spjaty s elektrárnou dukovanského velkostatku, která je vzdálena asi 2,5 km severovýchodně od obce Dukovan a nachází se v Havránkově mlýně na řece Jihlavě. Majitelé velkostatku ji zřídili v roce 1906 a dali jí jméno „Gisela“ podle majitelky, kterou byla hraběnka Gisela Coudenhove (1860-1920).

Zařízení elektrárny dodala firma Kolben, Francisova turbína o výkonu 110 ks byla konstruována na 145 otáček, na max. množství vody 2 300 l/sec a spád 4,5 m. Pomocí řemenového převodu byl poháněn třífázový generátor o výkonu 75 kW, o 750 otáčkách, vyrábějící proud o napětí 3000 V a 50 kmitech/sec. Sekundární napětí mělo 220/127 V.

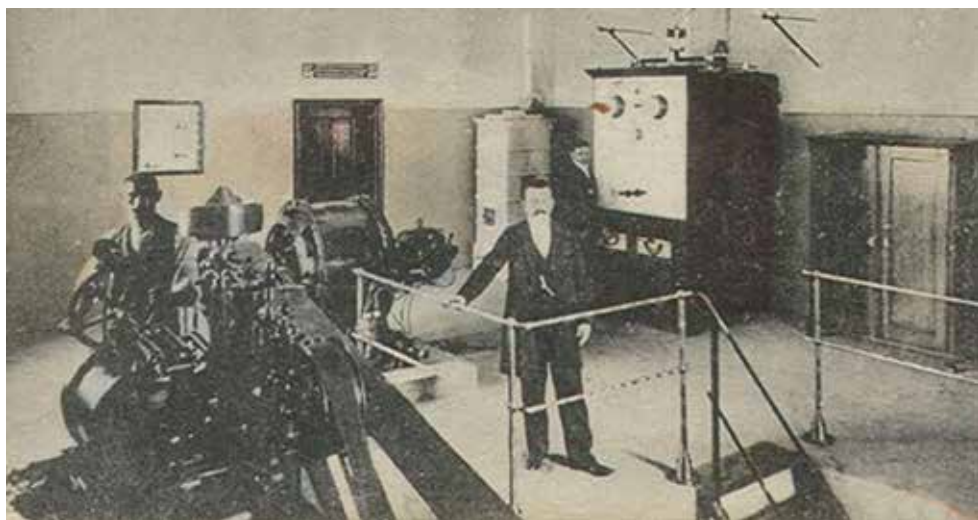
Zájem o připojení na dukovanskou elektrárnu projevívaly další obce, proto bylo založeno „**Společné družstvo Rouchovany-Šemíkovice a okolí pro vedení a využití elektrické síly se sídlem v Rouchovanech zapsané společenství s ručením omezeným**“.

Smlouvou ze 7. června 1913 se družstvo zavázalo zřídit do 1. října svým nákladem vedení 5500 V od transformátoru v Dukovanech. Družstvo si také ve smlouvě zajistilo předkupní právo pro případ, že by velkostatek elektrárnu prodával. Velkostatek se zavázal dodávat družstvu po dobu 25 roků pro Rouchovany 25 kWh, pro Heřmanice 15 kWh, pro Lipňany 20 kWh, pro Šemíkovice 15 kWh za cenu 25 haléřů/1 kWh, pokud odeberou všechny obce dohromady 40 MWh. Při větším odběru 60 MWh by cena činila 17 haléřů a při odběru 80 MWh 15 haléřů.

(Poznámka: V roce 1913 stálo 1 vejce 4 haléře, 1 kg vepř. masa 1,20 K.)

V roce 1918 již stávající výkon elektrárny nestačil pokrýt poptávku, největší problémy nastaly při výmlatu obilí, kdy nemohly motory pracovat, neboť místo napětí 220 V bylo v Rouchovanech jen 150 V. Proto se družstvo obrátilo na Rosickou elektrárnu o pomoc, což však naráželo na 25letou smlouvu družstva s dukovanskou elektrárnou. Jednání Rosic-

kých elektráren, které se v průběhu roku 1921 změnilly na Západomoravské elektrárny (ZME), s dukovanskou elektrárnou nevedlo k cíli. ZME nechtěli velkostatek připojit, protože by odebraný proud prodával dále družstvu, čímž by nastalo překupnictví.

ZME nechtělo ani dodávat proud družstvu, protože to odporovalo zásadě dodávat proud přímo až k drobnému odběrateli.

Roku 1925 došlo k dílčí dohodě a velkostatek souhlasil s připojením obcí sdružených v družstvu Rouchovany k ZME. K dalšímu jednání došlo roku 1937. Velkostatek se zavázal dodávat elektřinu už jen do sítí ZME s výjimkou dodávky pro vlastní cihelnu, zámek a velkostatek.

V roce 1937 byla pořízena nová Francisova turbína na spád 4,5 m, množství vody 3 m³/sec, 146 ks výkonu a 500 otáček/min. Vodorovná turbínová hřídel byla spojena pomocí spojky přímo s hřídelí nového generátoru vyrobeného firmou Brown-Boveri. Štítkové údaje instalovaného alternátoru jsou 180 kVA, 3130/330V, 500 otáček/min.

V roce 1996 byla provedena instalace nového soustrojí firmy SANBORN s Kaplanovou turbínou o výkonu 132 kW. Ročně vyrobí průměrně kolem 600 MWh elektrické energie, což stačí k zásobení asi 200 domácností.

Současným majitelem elektrárny je pan Karel Ambrož z Velkého Meziříčí.

Lubomír Ludvík

Zdroj:

Vlastivědný věstník moravský 1985, online na www.ndk.cz

Z historie

V příštím roce si připomeneme 105. výročí vzniku Československé republiky. Jejím vzniku předcházela 1. světová válka. Tato válka měla své vítěze i poražené a my se ve spolupráci s panem Petrem Chňoupkem, snažíme dohledat osudy účastníků na frontách války, kteří pocházeli z našich obcí.

Památník padlým vojákům stojí v Rouchovanech nedaleko školy spolu s pomníkem obětem druhé světové války a bustou TGM. Je na něm nápis:

OBĚTI PRVNÍ
SVĚTOVÉ VÁLKY
1914-1918

Následuje dvacet jedna jmen padlých vojáků.

Karel Nováček se měl v Rouchovanech narodit roku 1888, ovšem v matrice jeho jméno k tomuto roku nenajdete. Do války maširoval s 99. pěším plukem, ale padl už 26. srpna 1914 u vesnice Zrebce, kde by 27. srpna 1914 i pohřben.

František Ludvík se měl podle vojenských materiálů narodit v Rouchovanech 19. září 1885, ale ani on není k tomuto datu uveden v matrice. Do války odešel se znojemským 99. pěším plukem. Padl (střelná rána do hlavy) 22. července 1915 u Majdan Borzechowski. Tam byl i 23. července 1915 na vojenském hřbitově pohřben.

Josef Pelikán se narodil v Rouchovanech 24. srpna 1885 jako syn pololánika Václava Pelikána a jeho ženy Leopoldiny rozené Kalinové z Myslibořic v domě číslo popisné 26. Do války odešel se 17. praporem polních myslivců. Zemřel 5. října 1914 v polní nemocnici Dobrówce v Haliči. Pohřben byl 7. října 1914 na vojenském hřbitově v Plesně.

František Vala se v Rouchovanech narodil 26. prosince 1895 jako syn soustružníka Antonína Valy a jeho ženy Marie rozené Ludvíkové v domě číslo popisné 7. Do války šel s elektrosetninou 3/10. Zemřel 13. srpna 1918 u polní pošty 011 na italském bojišti.

O vojenské kariéře **Antonína Sáblíka** toho moc nevíme. Narodil se 17. listopadu 1895 v Rouchovanech v domě číslo popisné 149 do rodiny provazníka Antonína Sáblíka a jeho ženy Kateřiny rozené Kočí. Kdy a kde padl nevíme. Mohl by se ovšem shodovat s Antonínem Sáblíkem, který šel do války s 81. pěším plukem a padl 29. března 1915 na Kobyla Höbe u Ballinpuszty. Ještě téhož dne byl na kótě Kobyla pohřben.

Ještě méně informací, prakticky žádné, máme o **Antonínu Peterkovi**.

Jan Smíšek se v Rouchovanech narodil 29. srpna 1884 jako syn osmíkáře Rudolfa Smíška a jeho ženy Julie rozené Nováčkové v domě číslo popisné 19. Před válkou, 22. října 1907, se v Rouchovanech oženil a Marií Konvalinovou a bydleli v domě číslo popisné 135. Dne 5. října 1909 se jim narodil syn Jan, 1. března 1911 dcera Marie a 6. listopadu 1912 dcera Ludmila. Do války maširoval s 99. pěším plukem. Bojoval na ruské frontě a padl do zajetí. Naposledy odeslal dopis domů manželce Marii v září 1917. Krajský soud ve Znojmě stanovil 14. prosince 1923 jeho úřední den úmrtí na 30. září 1919.

František Voborný se narodil v Rouchovanech 1. září 1891 do rodiny osmíkáře Františka Voborného a jeho ženy Marie rozené Langrové domě číslo popisné 132. Do války odešel s 15. dragounským plukem. Zemřel 22. listopadu 1918 v nemocnici v Knittelfeldu ve Štýrsku. Pohřben byl 23. listopadu 1918 na vojenském hřbitově v Knittelfeldu, hrob č. 649.

Dne 11. června 1894 se v Rouchovanech v domě číslo popisné 55 narodil **Ferdinand Šťastný**, a to jako syn osmíkáře Ferdinanda Šťastného a jeho ženy Mariany rozené Papulové ze Šemíkovíc. Do války rukoval k 99. pěšímu pluku. Bojoval na srbské frontě. Poslední dopis z fronty poslal v září 1918 z Albánie. Úředním dnem jeho úmrtí bylo stanoveno 30. září 1920. Učinil tak Krajský soud ve Znojmě 24. května 1927.

Na památníku je uveden i **František Illek**. Ten se narodil roku 1884 v Dalešicích. Před válkou žil

v Rouchovanech. Do války šel s 8. pěším plukem, a to na ruskou frontu. Padl 3. července 1915 u Brzozowa nedaleko Tarnówa. Pohřben byl ještě téhož dne na bojišti.

Karel Pacas se narodil v Rouchovanech v domě číslo popisné 88 dne 13. prosince 1895 do rodiny domkáře Františka Pacase a jeho ženy Rosálie rozené Pokorné. Také on šel na frontu s 99. pěším plukem ze Znojma. Zemřel 17. července 1917 na nádraží v Linci na tuberkulózu. Pohřben byl 20. července 1917 na hřbitově v Linci, hrob č. 33/508.

Josef Crha se narodil 12. srpna 1895 v Rouchovanech číslo popisné 109, a to jako syn krejčího Josefa Crhy a jeho ženy Anastásie rozené Hájkové z Korduly. Do války maširoval s 25. praporem polních myslivců. Padl 28. května 1918 na Monte Cello na italském bojišti. Pohřben byl ve stejný den na hřbitově hrdinů v Tucine v Tyrolích.

Minimálně informací máme o dalším jménu z památníku – **Alois Zvěřina**. Narodil se v domě číslo popisné 111 dne 31. března 1897 v Rouchovanech jako syn domkáře Jana Zvěřiny a jeho ženy Františky rozené Hořínkové. Do války šel s 24. zeměbranceckým pěším plukem a zemřel 26. února 1919 neznámo kde a jak. S největší pravděpodobností v některé italské záložní nemocnici.

Jeho bratr **Josef Zvěřina** se narodil v Rouchovanech 29. srpna 1881 samozřejmě do rodiny domkáře Jana Zvěřiny. Ve válce sloužil u 4. polního dělostřeleckého pluku. Neznámým se stal 28. října 1914. Úředně byl pak den jeho úmrtí stanoven na 28. října 1916.

Karel Novák se narodil 25. října 1896 v Rouchovanech v domě číslo popisné 101 jako syn ševce Antonína Nováka a jeho ženy Viktorie rozené Černé z Višňového. Do války šel s 1. plukem zemských střelců. Padl někdy mezi 27. a 31. červencem 1915 u Doberda na italské frontě. Pohřben byl na místě úmrtí.

Minimum informací máme o **Janu Škarabelovi**. Nevíme, s jakým plukem bojoval, ani kde a kdy padl. Narodil se 10. října 1881 v Rouchovanech v domě číslo popisné 63, a to do rodiny pololáníka Jana Škarabely a jeho ženy Marie rozené Příhodové. Dne 24. září 1907 se v Rouchovanech oženil s Františkou Paškovou z Lipňan.

Antonín Buchtela se narodil roku 1880 v Hrotovicích v domě číslo popisné 59 jako syn nádeníka Václava Buchtely a jeho ženy Marie rozené Rupové z Dalešic.

Podle vojenských dokumentů se měl **František Svoboda** narodit roku 1874 v Rouchovanech. V matrice je Ferdinand Svoboda narozený 11. května 1874 v domě číslo popisné 143 jako syn Jakuba Svobody z Okrašovic (žijící na Neuhofu) a jeho ženy Rosalie rozené Vodové z Nárámče. Pravděpodobně tu jde o záměnu jména. František (Ferdinand) Svoboda rukoval do války k 24. zeměbranceckému pěšímu pluku. Padl 27. října 1915 u Kukli na Volyni (průstřel hrudníku). Pohřben ještě téhož dne na místě úmrtí.

Jan Chvátal se narodil v Rouchovanech v domě číslo popisné 100 dne 28. března 1899 jako nemanželský syn Františky Vyskočilové ze Senorad. Jeho otec, pasák ve dvoře v Rešicích Jan Chvátal, jej legitimoval až sňatkem s Františkou Vyskočilovou v Horních Dubňanech 15. října 1899. Do války šel se 16. horským dělostřeleckým plukem. Zemřel 27. září 1918 v 5. záložní nemocnici „Lublan“ v Cividale del Finli na italském bojišti. Pohřben byl na hřbitově v Cividale del Finli.

Antonín Hain se v Rouchovanech narodil 18. září 1891 v domě číslo popisné 28 do rodiny pololáníka Jana Haina a jeho ženy Anastásie rozené Wagnerové. Na frontu odešel s 99. pěším plukem. Bojoval na ruské frontě a u Gruziatynu na Volyni zmizel mezi 16. až 22. červnem 1916. Poslední dopis z fronty odeslal 29. dubna 1916. Byl veden jako nezvěstný. Za mrtvého ho prohlásil Krajský soud ve Znojmě 26. ledna 1923 a stanovil úřední den jeho úmrtí na 29. dubna 1918.

Posledním jméno na pomníku je **František Vítek**. Narodil se ve Slaveticích 24. března 1885 v domě číslo popisné 27 jako syn pasáka ve dvoře Jana Vítka a jeho ženy Anny rozené Čechové z Budišova. Dne 23. listopadu 1909 se v Rouchovanech oženil (byl nádeníkem a žil v domě číslo popisné 162 v Rouchovanech) s Aloisií Fořtovou z Dalešic (služebná v domě číslo 121 v Rouchovanech). Do války šel s 99. pěším plukem, naposledy psal domů z italské fronty v srpnu 1918. Krajský soud ve Znojmě 15. května 1920 jej prohlásil za mrtvého a určil úřední den jeho úmrtí na 31. srpna 1920. Soud taktéž rozloučil manželství s Aloisií.

Na pomníku několik jmen chybí. **Karel Michael Černý** se v Rouchovanech domě číslo popisné 39 narodil 28. září 1895 do rodiny obuvníka Karla Černého a jeho ženy Antonie rozené Lavické z Vladislavi. Sloužil u 5. hraničářského praporu a nezvěstný byl už od 26. července 1914, tedy ještě před vyhlášením války. Zmizel na rakousko-ruských hranicích.

Jeho bratr **Stanislav Černý** se v Rouchovanech narodil 5. října 1893. Do války odešel se znojmským 99. pěším plukem. Padl 13. prosince 1917 na kóťe 1458 na Monte Col della Beretta u Asiaga na italské frontě. Pohřben byl 16. prosince 1917 jihozápadně od Magnoly.

Jindřich Blatný se v Rouchovanech měl narodit roku 1881, ale matrika jeho jméno nezná. Nevíme ani s jakým plukem šel do války a kde bojoval. Zemřel 4. června 1917 v nemocnici v Brně. Pohřben byl na ústředním hřbitově v Brně.

František Kalina se v Rouchovanech v domě číslo 12 narodil 26. května 1873 jako syn rolníka a nájemce pivovaru Antonína Kaliny a jeho ženy Marie rozené Hainové. Pracoval jako správce hospodářství ve Velkém Dešově. Před válkou se oženil, a to 19. července 1910 ve Znojmě u sv. Kříže, kde si vzal Marii Löffferovou hospodyni z Malého Dešova narozenou ve Skalici. S jakým plukem šel do války nevíme. Zemřel 5. prosince 1918 v italském zajateckém táboře Bedizzole, kde taktéž pohřben.

Ludvík Růžička se v Rouchovanech v domě číslo popisné 1 narodil 15. září 1877 jako nemanželský syn Marie Novákové. Jeho otec podruh v Mikulovicích Jindřich Růžička svého syna legitimoval až sňatkem s Marií Novákovou 31. března 1895. Do války odešel s 24. zeměbraneckým pěším plukem a padl 8. listopadu 1915 u Komarówa v Haliči.

Rudolf Vinter se narodil v Rouchovanech v domě číslo popisné 129 dne 15. června 1898 jako syn obchodníka z obce Stachy u Sušice Václavu Vinterovi a jeho ženy Marie rozené Foltinové ze Stachů. Ve Staších i před válkou žil. Do války šel s 28. zeměbraneckým pěším plukem. Zemřel 31. srpna 1916 v nemocnici Milosrdných sester v Linci. Pohřben byl 2. září 1916 na městském hřbitově v Linci. Na pomníku padlých v obci Stachy uveden není.

František Šindler se v Rouchovanech narodil 9. září 1889 v domě číslo popisné 145 jako syn nádeníka Františka Šindlera a jeho ženy Juliany rozené Krutišové z Opatova. Do války táhl s 81. pěším plukem. Padl 23. listopadu 1914 u Bedzinu. Pohřben byl o den později ve vesnici Zawiercie.

Legionáři

Legionář **Josef Dvořák** se v domě číslo popisné 10 v Rouchovanech narodil 9. ledna 1898 jako syn domkáře Jana Dvořáka a jeho ženy Josefy rozené Kra-

tochvílové ze Šemíkovíc. Jak se do legií dostal nevíme, podle legionářského poslužného spisu měl sloužit u 1. leteckého pluku, ale jeho vstup do legií nebyl potvrzen. Demobilizován měl být 4. prosince 1920. Dne 21. března 1927 se v Praze oženil s Boženou Tunovou. Po druhé se ženil 9. února 1935 v Rouchovanech, kde si vzal Markétu Peckovou.

Josef Fukal se v Rouchovanech narodil 19. srpna 1889 v domě číslo popisné 12 do rodiny pololáníka Jana Fukala a jeho ženy Anastasie rozené Škarabelové. Ještě před válkou se stihl oženit, a to 8. června 1913 ve Vídni v kostele Povýšení sv. Kříže, kde si vzal Aloisii Řezáčovou. Před válkou se živil jako truhlář. S jakým plukem šel do války nevíme. Zaját byl 8. listopadu 1917 u Lutvana na italské frontě. Do legií byl zařazen až 7. prosince 1918, a to k 33. pěšímu pluku, později sloužil u štábní rotě 7. divize. Demobilizován byl 22. října 1919.

Josef Konvalina se v Rouchovanech v domě číslo popisné 5 narodil 25. září 1884 jako syn osmíkáře Františka Konvaliny a jeho ženy Karolíny rozené Novákové. Před válkou se živil jako řezník-uzenář. Do války odešel se 14. zeměbraneckým pěším plukem, ale byl zajat už prvních hodinách války 1. srpna 1914 u Komarówa. Přihlášku do legií podal 10. června 1917 ve Smolensku. Přijat byl 13. prosince 1917, a to ke 4. záložnímu praporu. Později sloužil u 2. střeleckého pluku. Demobilizován byl 24. září 1920. Zemřel 7. února 1950 v Rouchovanech a na zdejším hřbitově je i pohřben.

Packa Julius se narodil v domě číslo popisné 86 v Rouchovanech 8. dubna 1886 jako syn krejčího Jiřího Packy a jeho ženy Karolíny rozené Dufkové ze Skryjí. Před válkou pracoval jako číšník v Londýně. Dne 22. prosince 1914 se v Evidenci krajanů Českého výboru v Londýně přihlásil jako dobrovolník do armády. Přijat byl 10. března 1918 a zařazen byl k jednotce KOYLI (Britská armáda).

Osvald Řeřucha se narodil v domě číslo popisné 12 v Přešovicích 19. července 1887 jako syn obuvníka Jana Řeřuchy a jeho ženy Josefy rozené Maskačové z Drásova. Dne 6. června 1911 se v Zábrdovicích oženil s Julií Kašpárkovou. Před válkou žil v Rouchovanech a živil se jako obuvník. Do války odešel s 24. zeměbraneckým pěším plukem. Do zajetí padl 7. června 1916 na ruské frontě u Lucku. Do československých legií se přihlásil v Simbirsku a přijat byl 14. října 1917, a to k 3. střeleckému pluku. Později sloužil

u 5. nemocnice. Demobilizován byl 15. října 1920.

Josef Stejskal se narodil 22. února 1891 v Rouchovanech v domě číslo popisném 95 do rodiny domkáře Františka Stejskala a jeho ženy Marie rozené Šťastné. Před válkou byl uzenářem. Do války, na ruskou frontu, rukoval k 99. pěšímu pluku do Znojma. Do legií si podal přihlášku 17. června 1918 v Barnaulu. Přiját byl 26. června 1918. Sloužil u 12. střeleckého pluku. Demobilizován byl 20. prosince 1920. Dne 9. srpna 1933 se v Brně oženil s Julií Killingerovou.

Další legionář **Antonín Virgl** se v Rouchovanech narodil 1. ledna 1899 v domě číslo popisné 57 jako syn osmíkáře Františka Virgla a jeho ženy Josefy rozené Mityskové ze Slavetic. Před válkou žil ve Višňovém. Zda vůbec bojoval za války nevíme. Do legií, konkrétně k 24. pěšímu pluku československých legií ve Francii vstoupil až 13. června 1919. V legiích pak skončil už 19. července 1919.

Antonínův bratr **František Virgl** se v Rouchovanech narodil 5. března 1895. Před válkou se živil jako kuchař. S jakým plukem šel na ruskou frontu a kdy a kde byl zajat nevíme. Do legií vstoupil 13. června 1917, a to k 2. lehkému dělostřeleckému pluku. V legiích skončil 20. června 1920. Dne 15. listopadu 1928 se oženil v Moravském Krumlově s Marií Kalinovou.

Rudolf Voborný se v Rouchovanech narodil 12.

dubna 1888 v domě číslo popisné 132 do rodiny osmíkáře Františka Voborného a jeho ženy Marie rozené Langelové. Do války odešel se 14. zeměbranceckým pěším plukem. Do zajetí upadl už 20. srpna 1914 u Lublinu. Do legií byl přijat až 28. dubna 1919, ale nevstoupil do nich a vydal se v pravomoc ruských úřadů. Dne 26. dubna 1921 se oženil s Marií Pelikánovou. Zemřel roku 1929 a pochován byl na hřbitově v Rouchovanech.

Bohumil Čech se narodil 9. června 1897 v Horních Kounicích. Před válkou byl učitelem v Rouchovanech a poté v Dolenicích. Do války šel se 14. zeměbranceckým pěším plukem. Do zajetí padl 8. listopadu 1916 u Šelvova. V Kunguru se 2. února 1917 přihlásil do legií a přijat byl 30. července 1917. Nejprve sloužil u 7. střeleckého pluku a později na vojenské správě ministerstva vojenství. Demobilizován byl 8. dubna 1920.

Jindřich Hromádka se narodil 4. prosince 1892 ve Žďáře nad Sázavou. Před válkou žil v Rouchovanech a studoval medicínu. Do války odešel s 81. pěším plukem a zajat byl už 9. září 1914 u Tomašova. Do legií se přihlásil v Novonikolajevsku a přijat byl 13. srpna 1918 a sloužil ve 2. nemocnici. Později pak u štábu československého vojska Dálného Východu. Do vlasti se vrátil 31. prosince 1919.

ŠEMÍKOVICE

Štěpán Bojanovský se měl v Šemíkovicích narodit v roce 1881. Ten rok se v Šemíkovicích narodil, podle matriky, František Bojanovský, a to 11. srpna 1881 jako syn domkáře Františka Bojanovského. Jako jeho syn byl ovšem legalizován až 25. února 1889. Jeho matka se jmenovala Marie Kloudová a byla vdovou po domkáři Josefu Bojanovském ze Šemíkovic. Do války šel s 39. domobranceckým praporem. V roce 1915 se stal neznámým kdesi na italské frontě. Prohlášen za mrtvého byl roku 1924.

Rudolf Bojanovský se měl v Šemíkovicích narodit někdy v roce 1895. Matrika to ovšem nepotvrzuje. Najdeme ho ale na jiné stránce. Narodil se tedy v Šemíkovicích v domě číslo popisné 39 dne 12. dubna 1888 a byl bratrem výše uvedeného Štěpána – Františka. I on byl legalizován až 25. února 1889. Rukoval k 99. pěšímu pluku a padl na ruské frontě 26. června 1915 po výbuchu granátu u lesa nedaleko vesnice Glinijany. V Glinijanech byl 26. června 1915 pochován.

Jakub Novák se narodil v Šemíkovicích v domě číslo popisné 44 už 21. října 1867. Když začala válka bylo mu už skoro 47 let. Do války šel s vozatajským praporem č. 2. Zemřel 15. března 1916 ve vojenské nemocnici č. 1 ve Vídni. Pohřben byl ve Vídni XI. na ústředním hřbitově, oddělení 10, řada 36, hrob č. 125.

Leopold Popelka se narodil v roce 1888 ve vesnici Weinzierl v Dolních Rakousích. Před válkou žil v Šemíkovicích. Na ruskou frontu maširoval se znojemským 99. pěším plukem. Na ruském bojišti i padl, a to 29. října 1914 u vesnice Wolka Pelkinska. Tam byl ještě téhož dne i pohřben.

Jakub Škoda se narodil v Šemíkovicích v domě číslo popisné 4 dne 16. července 1898, a to jako syn domkáře Jana Škody a jeho ženy Františky rozené Palátové z Přešovic. Dostal se k 99. pěšímu pluku a s ním pak italské bojiště. Tam padl (průstřel hlavy) na Monte Asolone 18. června 1918. Pohřben byl 20. června 1918 na kótě 946 u Cismon v údolí Sesila.

Ve vojenských materiálech jsou uvedeni dva Josefové Texlové ze Šemíkovic. Jeden se měl narodit roku 1886 a druhý roku 1887. Jde ovšem o jednoho člověka, a to o **Josefa Karla Texla** narozeného v Šemíkovících 9. března 1886 do rodiny mlynáře Josefa Texla a jeho ženy Karolíny rozené Kočí ze Slavetic. Před válkou byl pachtýřem Spáleného dvora v Rešicích. Dne 21. února 1911 se v Horních Kounicích oženil. Bojoval na ruské frontě s 99. pěším plukem. Od 1. dubna 1915 byl nezvěstný. Toho dne odeslal poslední dopis z fronty. Zmizel u vesnice Wolla. Den, kdy dal o sobě poslední zprávu pak Krajský soud ve Znojmě 24. února 1924 určil 1. dubna 1917 jako úřední den jeho úmrtí.

Johann Traxler se narodil v Šemíkovících v domě číslo popisné 44 dne 2. června 1876 jako syn Johanna Traxlera a jeho ženy Antonie Severínové z Přešovic. Do války šel s 38. domobraneckým praporem. Dne 23. listopadu 1914 zmizel u vesnice Lysa Gora a stal se nezvěstným. Za mrtvého byl prohlášen 5. prosince 1914.

Karel Kopeček se v Šemíkovících v domě číslo popisné 45 narodil 6. ledna 1898 jako syn nádeníka Josefa Kopečka a jeho ženy Františky rozené Dobšové. Na italskou frontu se dostal s 99. pěším plukem. Zemřel 12. září 1918 v polní nemocnici č. 208 v Piovega di Sotto na následky zranění po střelné ráně do plic a do hlavy. Pohřben byl na vojenském hřbitově II. v Piovega di Sotto, hrob č. 25.

Legionáři

Ze Šemíkovic pocházelo i několik legionářů. **Vojtěch Kovář** se v Šemíkovících narodil v domě číslo popisné 8 dne 14. února 1897 jako nemanželský syn Aloisie Kovářové. Živil se jako švec. Nejprve sloužil u 24. zeměbranceckého pěšího pluku a později u 37. zeměbranceckého pěšího pluku. Do zajetí padl 20. srpna 1917 u Auzza na italské frontě. Do legií si podal přihlášku 8. března 1918 ve Vittorii a přijat byl 17. dubna 1918, a to k 34. pěšímu pluku. Demobilizován byl 8. ledna 1921 a hned 31. května 1921 se oženil s Marií Dufkovou ze Skryjí.

V Šemíkovících se narodil i legionář **Jan Novák**, a to 5. dubna 1895 v domě číslo popisné 40 jako syn nádeníka Jakuba Nováka a jeho ženy Amalie rozené Bochiňské. Před válkou se živil jako zedník a do války maširoval se znojenským 99. pěším plukem. Do zajetí upadl 3. září 1916 u Kovelu. Přihlášku do le-

gií si podal v Minské gubernii a přijat byl 9. července 1917. Zařazen byl k 1. střeleckému pluku. V září 1918 zmizel a byl prohlášen za nezvěstného. Po válce pak za mrtvého.

Josef Novák se v Šemíkovících narodil 20. srpna 1897 do rodiny nádeníka Jakuba Nováka. Byl tedy bratrem předešlého. Do války odešel s 24. zeměbranceckým pěším plukem. Zaját byl 7. června 1917 u Lucku. Do legií se přihlásil v Bužance u Žitomiru a přijat 29. prosince 1917. Sloužil u 3. střeleckého pluku. Demobilizován byl 3. září 1921. Do Československa se vrátil s manželkou Natálií narozenou 2. srpna 1898. Nevíme, zda zatím byl rozvod nebo smrt manželky, ale 8. října 1926 se Josef Novák znovu oženil, tentokrát s Marií Traxlerovou ze Šemíkovic. Zemřel 18. prosince 1960 a pohřben je v Rouchovanech na hřbitově.

Josef Novák, toho jména druhý, se v Šemíkovících v domě číslo popisné 57 narodil 3. března 1884 jako syn domkáře Karla Nováka a jeho ženy Antonie rozené Traxlerové. Dne 18. října 1909 se v Jaroměřicích nad Rokytinou oženil. Před válkou byl dělníkem a žil nejprve v Litovanech a později v Hrotovicích. Na ruské bojiště zamířil s 99. pěším plukem a zajat byl už 6. září 1914 u Zamošče. V Kyštymu se 21. června 1918 přihlásil k legiím a hned toho dne byl zařazen k 3. střeleckému pluku. Demobilizován byl 11. září 1920.

Stanislav Texl se narodil 6. října 1894 v Šemíkovících jako syn mlynáře Josefa Texla. Je tedy bratrem výše uvedeného Josefa Karla Texla. Na frontu maširoval s 25. zeměbranceckým pěším plukem. Do zajetí padl 28. března 1915 někde v Karpatech. Přihlášku do legií podal v Čujkově u Chersonu. Zařazen do legií, konkrétně k 7. střeleckému pluku, byl 1. srpna 1917. Do vlasti se vrátil 29. července 1920. Dne 30. dubna 1924 se oženil s Marií Valachovou. Zemřel v roce 1989 a je pohřben na hřbitově v Rouchovanech.

Josef Balík se narodil 13. září 1888 v Biskupicích v domě číslo popisné 16 jako syn zedníka Jiřího Balíka a jeho ženy Marie rozené Dvořákové z Protivanova. Před válkou žil v Šemíkovících a také v Prostějově. Živil se jako číšník. Prezenční službu si odkroutil u 99. pěšího pluku ve Znojmě, ale do války rukoval s jihlavským 81. pěším plukem. Zaját byl 1. července 1917 v bojích u Koniuch. Dne 9. února 1918 se v Rovno Volyň přihlásil do československých legií a přijat byl 20. května 1918 a zařazen byl k 8. střeleckému pluku. Domů z legií se vrátil 29. července 1920. Dne 28. února 1937 se v Mukařově oženil s Vlastou Güntherovou.

Z historie

HEŘMANICE

Alois Dřevojan se narodil v Heřmanicích v domě číslo popisné 16 jako syn domkáře Antonína Dřevojana a jeho ženy Amalie rozené Jelínkové z Korduly (vdova po Ferdinandu Polickém) dne 19. listopadu 1896. Rukoval k 99. pěšímu pluku a s ním zamířil na ruskou frontu. Tam 1. srpna 1915 padl, konkrétně u vesnice Swidnik Duzy. Pohřben byl na místě úmrtí.

Josef Jelínek se měl v Heřmanicích narodit 2. května 1885, což ovšem matrika nepotvrzuje. V Heřmanicích nic méně žil. Také on rukoval do Znojma k 99. pěšímu pluku. Padl 2. května 1915 na ruské frontě u Otfínova, kde byl ještě téhož dne pohřben.

Antonín Polický se v Heřmanicích narodil 1. ledna 1885 v domě číslo popisné 16 jako syn domkáře Ferdinanda Polického a jeho ženy Amalie rozené Jelínkové z Korduly. Byl tedy nevlastním bratrem Aloise Dřevojana. Na ruskou frontu odešel se znojemským 99. pěším plukem. Padl 21. května 1915 u Piotrówa v Haliči. Pohřben byl ještě téhož dne na bojišti.

Legionáři

Legionář **František Makeš** se v Heřmanicích v domě číslo popisné 4 narodil 22. srpna 1888 do rodiny poláníka Františka Makeše a jeho ženy Františky rozené Nožičkové ze Slavětic. Jako téměř všichni z Heřmanic rukoval k 99. pěšímu pluku. Do zajetí padl 26. května 1915 u Opatówa. Do legií se přihlásil v Jenakijevu. Přijat byl 22. června 1917 a byl zařazen k záložnímu praporu, později bojoval se 6. střeleckým plukem. Demobilizován byl 1. srpna 1920. Dne 5. února 1923 se oženil s Josefou Kalinovou z Rouchovan.

Josef Žák se narodil v Heřmanicích 13. ledna 1878 v domě číslo popisné 32 jako syn domkáře Josefa Žáka a jeho ženy Marie rozené Černé. Dne 16. srpna 1915 se v Oslavanech oženil s Žofií Peroutkovou. Před válkou se živil jako kočí a žil nejprve v Kramolíně a pak v Mohelně. Do války šel se 14. zeměbrancekým pěším plukem. Do zajetí padl 10. června 1916 u Lucku. Do legií byl zařazen 8. července 1917 a sloužil u 8. střeleckého pluku.

Diakonie

Krabice pro radost

„Krabice od bot“ je největší sbírka Vánočních dáreků pro chudé děti v Česku.

Pořádá ji Diakonie Českobratrské církve evangelické. V Rouchovanech byla tato sbírka uskutečněna již po šesté na přelomu listopadu a prosince letošního roku.

Děti společně s dospělými zabalily do krabice od bot dárek buď z nových věcí (hračky, bižuterie, kosmetika, školní potřeby), nebo vybraly něco pěkného z vlastních věcí. Udělaly tím radost dětem z dětských domovů, azylových domů a výchovných ústavů.

Cituji poděkování jedné paní ředitelky z dětského domova:

„Velmi si vážíme, že jste si na nás i v tak nelehkou dobu vzpomněli. Za dárky budeme velmi rádi. Doba je skutečně těžká a všichni sponzoři nám pomalu utíkají, jelikož firmy už bohužel po kovidu neexistují, nebo zvýšením cen za energie jedou na doraz a nemohou si nás dovolit sponzorovat. A tak nám vaše sbírka přijde skutečně vhod.“

Děkuji všem, kteří se na obdarování dětí podíleli a přeji krásné Vánoce nejen obdarovaným, ale především dárcům.

Miluše Chvátvalová

TJ Sokol Rouchovany

TJ Sokol Rouchovany má v letošním roce 130 členů.

TJ Sokol Rouchovany

Od října 2021 byla zpřístupněna sportovní hala a všechny naše sportovní oddíly pravidelně trénují.

Florbalisté – mini žáci a mladší žáci se zúčastnili pod vedením br. Michala Křivánka „Župní florbalové ligy 21/22“ a dosahují pěkných výsledků.

Florbalové dorostence a dospělé trénuje br. Jiří Macháček.

Dále máme dva nohejbalové oddíly a oddíl stolního tenisu.

Naši sokolové, přátelé turistiky se zúčastnili pochodu „Rouchovanská 25“.

Při příležitosti letošních Svatováclavských hodů jsme převzali zápis do „Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury Kraje Vysočina“.

Divadelní spolek loutkářů opět začíná připravovat pohádku pro naše malé i velké diváky.

Divadelní soubor ochotnických herců odkládá svá představení na příští sezónu. Při té příležitosti hledá

mladé i dříve narozené ochotníky, aby rozšířili svoje řady. Zájemci se mohou přihlásit u br. Filipa Mana nebo u s. Milady Jonášové.

8.10. jako každoročně připomínáme DEN SOKOL-STVA na naší vývěsce na náměstí.

Sokolovna byla prodána do vlastnictví obce Rouchovany.

V našem vlastnictví zůstává parcela č. 190/2 pro vybudování víceúčelového hřiště, jehož stavba byla povolena.

Děkuji za spolupráci všem členům tělocvičné jednoty, vedoucím oddílů, zvláště pak br. M. Křivánkovi.

Dále pak zastupitelstvu obecního úřadu za jeho podporu.

Přeji všem klidné a radostné Vánoce a hodně zdraví v novém roce.

Lubomír Palát
starosta sokola.

Rok 2022 je již skoro za námi

Pro Sbor dobrovolných hasičů Rouchovany to nebyl lehký rok. I přesto se nám spousta věcí podařila. V letošním roce jsme zorganizovali masopustní pochůzku po vsi. Tradiční merenda v sokolovně se tento rok bohužel nekonala. Tato velmi oblíbená akce se nekonala z důvodu nejisté situace kolem vládních nařízení. Dva roky jsme měli v plánu zrealizovat pro děti pálení čarodějnic v areálu bývalé hospodářské školy. V letošním roce jsme konečně akci mohli uspořádat.

Pro děti bylo nachystáno plno soutěží, ukázka naší zásahové techniky, hudba, opékání špekáčků, soutěž o nejhezčí masku a velká hranice s čarodějnicí nemohla chybět. Pro dospělé jsme nachystali posezení u kotlíku s dobrým masem.

Pod naším vedením byla zajištěna obsluha výčepu na pouti. Pomáhali jsme také s organizací, samotnou přípravou a zajištěním průběhu obnoveného závodu horských kol Okolo Stejskala. Za velmi úspěšnou považujeme akci Dýňová stezka. Tato povedená akce se

uskutečnila ve spolupráci s dobrovolníky, dětmi z MŠ Rouchovany a s podporou obce Rouchovany. Již tradičně pomáháme při výsadbě ovocných stromů okolo příjezdových cest do naší obce Rouchovany. Zde mi dovoluje poděkovat všem účastníkům akcí a všem dobrovolníkům. Velké poděkování jim patří za jejich nadšení, podporu a pomoc.

Největší událostí roku 2022 pro náš sbor bylo významné výročí 140 let od založení Sboru dobrovolných hasičů Rouchovany. Oslavy proběhly začátkem června u sokolovny a na louce u bývalého Svazarmu. Začaly tradičně slavnostním průvodem obcí. Mladí hasiči ukázali své dovednosti v požárním útoku. Své nadání pro požární útok si mohla vyzkoušet i sama veřejnost. Naše oslavy zpestřilo také vystoupení mažorettek. Následovala ukázka příslušníků Policie ČR. Policejní zákrok předvedli psovodi ze Znojma. Moc děkujeme všem psovodům za předvedenou akci, na ukázky jezdí ve svém volném čase. Ale jak bylo na místě řečeno, psovod je zaměstnání na 24 hodin a psy to prostě baví.

K vidění byla statická i dynamická ukázka Speciální pořádkové jednotky Brno. Poté si mohly zúčastněné děti zacvičit s policií a vyzkoušet si jejich výcvikové pomůcky. Nato následovala dynamická ukázka HZS Hrotovice a HZSp EDU, jejíž součástí bylo vyproštění osoby z havarovaného automobilu. Na ukázce byly představeny nejnovější zásahové automobily.

Během oslav byla možnost projet se v naší Tatře 805 a v historických vozidlech.

Po celé odpoledne pro nás hrála dechová kapela Rouchovanka. O večerní program se postarala skvěle hrající rocková skupina Artemis. Děkujeme účinkujícím, hostům a návštěvníkům našich oslav za jejich účast a podporu. Těšíme se na další setkání.

V květnu letošního roku zasáhla náš sbor velmi smutná zpráva. Navždy nás opustil náš dlouholetý starosta SDH Rouchovany pan Vítězslav Pýcha. Před členskou základnou náhle vyvstal nelehký úkol. Vybrat a následně zvolit nového starostu SDH Rouchovany a s ním i celý nový výbor. Začátkem září se ve staré hasičárně uskutečnila mimořádná valná hromada. Nově byl do funkce starosty SDH Rouchovany jednohlasně zvolen bratr Lukáš Holubář. Současně byl zvolen i nový výbor sboru, který je složen z 11 členů. Na začátku příštího roku máme opět v plánu tradiční masopustní pochůzku po vesnici a merendu v sokolovně s kapelou Artemis. První z těchto akcí se

uskuteční dne 18. 2. 2023 a druhá proběhne o týden později dne 25. 2. 2023. Na obě naše akce vás tímto srdečně zveme.

Po velkém úspěchu v letošním roce, plánujeme znovu dne 30.4. 2023 pálení čarodějnic v areálu bývalé hospodářské školy.

Přejeme vám všem klidné a veselé vánoční svátky, pevné zdraví a štěstí do nového roku 2023.

Lukáš Holubář
starosta SDH Rouchovany

Košská stříkačka

V uplynulém roce byla naše ruční koněspřežná stříkačka F. Smekal z roku 1897 k vidění na několika slavnostních akcích. Za vyzdvižení stojí celorepublikový sraz hasičstva s výstavou historické hasičské techniky na hasičských slavnostech v Litoměřicích. K vidění pak byla také v nedaleké obci Přešovice, při příležitosti oslav 100 let od založení tamního sboru dobrovolných hasičů. V nadcházejícím roce plánujeme provést renovaci savic a nadále reprezentovat naši obec na hasičských slavnostech v okolních vesnicích.

Ing. Michal Černý

Kolektiv mladých hasičů

Rok se s rokem sešel a coronavirová situace nás již v činnosti neomezuje :-). Proto jsme v roce 2022 měli trochu pestřejší hasičský život, než v předchozích letech.

V zimě jsme se s dětmi zúčastnili tradičního masopustního průvodu a na konci dubna se v režii SDH Rouchovany podařilo zorganizovat pálení čarodějnic, kde si užili při plnění nejrůznějších úkolů spoustu legrace malí i velcí. Nechyběla ani velká „vatrá“ a opékání špekáčků. O Velikonocích se pak pro děti uskutečnila Zajíčková stezka.

Červen byl ve znamení oslav pořádaných ke 140. výročí založení SDH v Rouchovanech, kde děti předvedli, jak šikovné jsou v požárním útoku. V létě se pak povedla zorganizovat sice jenom jedna akce, ale o to úspěšnější byla. Vyrázili jsme už po šesté s dětmi na Vltavu.

Hasiči se angažovali i v realizaci strašidelné stezky a v poslední době jsme se s dětmi pustili do výroby mýdel a vánočních dekorací, které byly k dostání na jarmarku při společném zahájení adventu.

Když to jde, tak se pravidelně scházíme každé úterý v 17:00 a budeme v tom dál pokračovat.

Činnost kolektivu mladých hasičů by se neobešla bez spolupráce rodičů, snahy a ochoty vedoucích a pod-

pory sboru i obce. Tímto bychom chtěli všem poděkovat a budeme se těšit na další a o to lepší rok 2023.

Hana Pohanková

Činnost jednotky SDHO Rouchovany za rok 2022

V tomto kalendářním roce 2022 se jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Rouchovany doposud zúčastnila sedmi událostí. Hned začátkem ledna naše jednotka zasahovala u technické pomoci na žádost starosty obce, kdy bylo potřeba pročistit ucpanou kanalizaci v naší obci. Druhou událostí byl v únoru požár skládky na ploše cca. 200 m² v katastru obce Litovany. Na místě zasahovaly celkem tři jednotky požární ochrany. Třetí událostí byl požár v zahradním domku v Hrotovicích, kdy od myčky nádobí zahořela kuchyňská linka. Na místě zasahovaly čtyři jednotky požární ochrany. Další událostí byl v srpnu požár travního porostu u silnice za Přešovicemi, kde hrozilo působením silného větru rozšíření na lesní porost. Požár se podařilo lokalizovat na hranici Přírodního parku Rokytná, kde nedošlo k rozšíření do údolí směr Kašparův Mlýn. Na místě zasahovalo celkem šest jednotek požární ochrany. Pátou naší událostí byla technická pomoc odstranění spadlého stromu do vozovky za Přešovicemi směr Újezd. Dále jsme se zúčastnili taktického cvičení “požár autodíl-

ny”, které proběhlo v Rouchovanech ve spolupráci s HZS Hrotovice. Poslední událostí byl požár sazí v komíně v obci Přešovice, kde jsme zasahovali společně s HZS Hrotovice a HZSp EDU.

Další mimo výjezdová činnost

Významnou událostí letošního roku byly naše oslavy založení Sboru dobrovolných hasičů Rouchovany, kde jsme prezentovali a vystavovali naši zásahovou techniku. V letošním roce jsme se také účastnili ukázky naší techniky a zásahové činnosti ve spolupráci s HZS Znojmo na dětském dnu v Ratišovicích, kde jsme předvedli hašení osobního automobilu v dýchací technice. Proběhla ukázka techniky na čarodějnících v bývalé hospodářské škole a na dětském táboře na místním koupališti Stejskal. Zajišťovali jsme také oplach kol na závodech Okolo Stejskala. Dostali jsme na starost i oplach cesty po dešti a přípravu dětského brouzdaliště na místním koupališti. Pravidelně se účastníme výsadby ovocných stromků okolo příjezdových cest do obce Rouchovany. Staráme se

SDH Rouchovany

o ně dle potřeby pečlivým zalíváním. Naši členové JSDHO se pravidelně školili a zdokonalovali si praxi pro zásahovou činnost. Nelze opomenout i údržbu a pravidelnou kontrolu připravenosti naší zásahové techniky.

V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat Obecnímu úřadu Rouchovany za podporu, bez které by dnešní činnost JSDHO nemohla být. Ještě jednou moc děkujeme.

Za JSDHO Rouchovany, **VJ. Vladislav Fiala**

Závod horských kol Okolo Stejskala 2023

Máme velkou radost, že se nám v letošním roce po pětileté pauze podařil obnovit oblíbený závod horských kol. Společnými silami jsme pro vás zorganizovali již jeho 3. ročník. Uskutečnil se v sobotu 27. srpna 2022. Na pořadu dne byly dva hlavní závody v délce 40 km a 20 km. Obtížnost naší tratě ještě zvýšila bouřka, která se přes ni v noci před závodem přehnala. Ti, kteří se počasím nedali odradit, svedli na krásné bajkové trati urputné boje již od startu závodů. Za předvedené výkony jim patří náš obdiv a poděkování. Pro naše závodníky bylo nachystáno občerstvení, možnost opláchnutí kol a hodnotné ceny.

Na závodišti měli možnost změřit svoje cyklistické dovednosti i děti. Dětský závod se uskutečnil před vypuknutím hlavních závodů. Děti předvedly skvělé

výkony a i jim patří naše uznání a pochvala. Pro další zábavu jim zde sloužil také skákací hrad.

Děkujeme všem, díky kterým se mohla naše akce uskutečnit. Naše poděkování patří hlavnímu sponzorovi Obci Rouchovany. Dále také sponzorům MKO service Miroslav Kocmánek, Tour sport Třebíč, ochod Škarabelovi a Haně Svobodové.

Děkujeme také SDH Rouchovany a 1. SK Rouchovany za jejich pomoc s organizací závodu horských kol Okolo Stejskala 2023.

Přejeme vám ať vám to v novém roce pořádně jezdí. Děkujeme a těšíme se na další již 4. ročník v roce 2023.

Miroslav Horký

Dálkový pochod krajem Vítězslava Nezvala – Rouchovanská 25

Vážení spoluobčané a přátelé turistiky, v sobotu 23. 4. 2022 se po dvou letech v již v tradičním termínu uskutečnil 46. ročník Dálkového pochodu krajem Vítězslava Nezvala – Rouchovanská 25.

Počasí pro turistiku bylo ideální a počet účastníků i tentokrát překročil hranici 300. Velmi si vážíme účasti našich přátel z Klubu českých turistů z Třebíče, kteří za námi přijeli i v letošním roce. Vedení všech tras (kromě 5 km) kolem rybníku Stejskal a dále po polních a lesních cestách ke škole v Šemíkovcích je již zažitá a v letošním roce nedošlo k žádným změnám.

Nejvíce účastníků se opět vydalo na trasu 7 km a využily ji především rodiny s dětmi. Stejně jako v minulých letech se vysoký počet turistů vydal na trasu 15 km, která vede již druhým rokem v lesním úseku mezi Šemíkovcemi a Tavíkovcemi po lesní cestě, kterou podle dochovaných svědectví pamětníků skutečně procházel Vítězslav Nezval při svých cestách do Tavíkovic.

Zásadní změnou prošla trasa 25 km, která nově vede z Tavíkovského mostu přes Bendův mlýn do Tulešic, kde se turosté otáčí a vrací se proti proudu řeky Rokytne do Rouchovan, přičemž projdou kolem památného dubu nad Rešicemi a přes památník Lea Goldschmidta (tzv. dolmen) přes Texlův mlýn do Rouchovan. V letošním roce tedy všechny trasy procházely přes kontrolní stanoviště Texlův mlýn.

Na tomto místě bych rád poděkoval správci revíru panu Milanu Vlasákovi za dobrý nápad změnit trasu 25 km, cenné informace a pomoc při značení. Mapy, diplomy a další propagační materiály jsou vytvářeny a tisknuty v Třebíči. Poděkování patří firmě RELATIVE, jejíž grafici jsou autory vykreslení značení do barevných map a jsou také autory upravených verzí původních materiálů, které všichni účastníci obdrží na startu pochodu.

Díky finanční podpoře obce je stále možné vydávat všem turistům přehledné barevné mapy, diplomy a další materiály související s pochodem a odkazem V. Nezvala. Na všech stanovištích (kromě stanoviště Šemíkovice – škola) bylo možné zakoupit drobné občerstvení (pivo + nealkoholický nápoj). Nejvytí-

ženějším kontrolním stanovištěm byl opět Texlův mlýn, kterým procházejí všechny trasy kromě 25 km. Na tomto stanovišti si všichni mohli opět špekáček a stejně jako na ostatních stanovištích si zakoupit nápoj.

Jsem velmi rád, že se stále nacházejí dobrovolníci, kteří jsou ochotni pomoci s obnovou místního turistického značení. Proznačení tras v letošním roce prováděli: Milan Svoboda, Lukáš Holubář, Milan Vlasák a Jiří Voborný. Rád bych na tomto místě poděkoval majiteli pozemků v okolí Šabatova mlýna panu Dočkalovi, který každoročně v den konání pochodu umožňuje turistům průchod přes svůj pozemek, na kterém se nachází střelnice, za ochotu, úpravu cest a zpestření pochodu střeleckými aktivitami pro jeho účastníky.

V letošním roce se podařilo bez vážnějších problémů zajistit personální obsazení kontrolních stanovišť, za což patří všem dobrovolníkům velké poděkování. Rád bych také poděkoval žákům a pedagogům základní školy v Rouchovanech pod vedením paní učitelky Dobešové, kteří se starali o stanoviště Šemíkovice – škola, start a cíl. Děkujeme také TJ Sokol Rouchovany za poskytnutí zázemí pro start pochodu. Děkuji také firmě SALEKO, která zajistila možnost občerstvení pro účastníky pochodu v prostorech penzionu Lihovar a umožnila zde zakončení pochodu.

Tradičně velmi dobrá spolupráce s rouchovanskými dobrovolnými hasiči nám umožnila zajistit občerstvení a personální obsazení ostatních kontrolních stanovišť, za což jim také patří velké poděkování. Rádi bychom na tomto místě upřímně poděkovali vedení obce Rouchovany za finanční podporu a maximální vstřícnost při pořádání této akce. A v neposlední řadě patří poděkování všem, kteří neváhali a přišli prožít krásný den plný pěší turistiky v nádherném kraji Vítězslava Nezvala.

Těšíme se s vámi na setkání při dalším, již 47. ročníku pochodu Rouchovanská 25.

Za organizátory akce
Jiří Voborný

1. SK Rouchovany

Fotbalový rok 2022

Začátek nového roku nás opět držel v covidové nejistotě a podobně jako jiné organizace jsme byli nuceni opět odložit pořádání našeho fotbalového plesu.

Sportovat se naštěstí dalo, takže mužstva mužů i starší přípravky využívaly sportovní halu pro přípravu na jarní sezónu. Muži se hráli i několik přáteláků

1. SK Rouchovany

na umělce v Jaroměřicích a Třebíči. Do druhé poloviny soutěže vstupoval A-tým z klidného středu tabulky, který se mu podařilo zajistit především ke konci podzimní části vítěznou sérií, včetně úspěšného zvládnutí předehrávky jarního kola.

Mužstvo se bohužel opět potýkalo s marodkou a nízkým počtem hráčů a přestože odehrálo celé jaro solidně, zápasy byly většinou velmi vyrovnané, bodů již náš tým příliš nepřidal a v tabulce se propadl na konečné 10.místo se ziskem 30 bodů (po podzimu 6.místo/22 bodů).

bylo utkání místních „veteránů“ proti Menšíkově 11, mužstvu složenému z bývalých hráčů Zbrojovky Brno, herců z brněnských divadel a dalších významných brněnských osobností a vedené synem skvělého českého herce Vladimíra Menšíka, Petrem Menšíkem. Skvělá atmosféra na zaplněné tribuně, výrazně podpořená našimi kamarády z německého Fuchshainu a skvělým moderátorem, veselá nálada na hřišti i v hledišti. Oslavy jsme zakončili taneční zábavou se skupinou Hurikán.

Nelehký úkol mělo vedení klubu před novou sezónou, zdali přihlásit mužstvo mužů do soutěže či niko-

Jarní výsledky mužstva mužů

Opatov – Rouchovany 5:2

Rouchovany – Pyšel 7:2

Moravské Budějovice B – Rouchovany 3:3

Rouchovany – Hrotovice 0:4

Kouty B – Rouchovany 5:2

Rouchovany – Třebenice 4:1

Radotice – Rouchovany 3:3

Rouchovany – Předín 2:4

Okříšky B – Rouchovany 2:0

Rouchovany – Čáslavice 0:4

Rouchovany – Šebkovice B 2:3

Rapotice B – Rouchovany 3:2

Koncem června jsme v Rouchovanech oslavili devadesáté výročí založení prvního fotbalového klubu v naší obci (SK Rouchovany oficiálně založen 1.7.1932) a je třeba také připomenout výročí šedesáti let od otevření stadionu u sokolovny.

Oslavy jsme si užili v příjemné atmosféře, asi nejradostnější bylo setkání bývalých i současných hráčů, trenérů, funkcionářů našeho klubu, probíraly se vzpomínky a historiky.... Některé významné členy jsme ocenili za jejich přínos roučovanskému fotbalu, kytičkou jsme obdarovali ženy, které se v posledním období významně zapsaly do dění v našem klubu. Minutou ticha jsme uctili památku kamarádů z našeho klubu, kteří nás v proběhlém desetiletí opustili.

Odpolední program zahájili naši žáčci zápasem proti Fotbalové škole Třebíč, poté proti sobě nastoupila mužstva mužů, aktuálně aktivních hráčů našeho klubu proti hráčům, kteří prošli našim klubem a v současné době hrají v jiných týmech. Vrcholem

liv. Důvodem byl velmi malý počet hráčů. Po minulé sezóně odešlo šest hráčů do jiných klubů, několik dalších, bohužel i mladých hráčů skončilo s fotbalem, a tak nebylo jednoduché rozhodnout, jak pokračovat dál. Nakonec převážilo, že to zkusíme a uvidíme. Jak se ale poměrně brzy ukázalo, s takovýmto počtem hráčů, který jsme měli (jen 14), kdy je navíc polovina mužstva směnovými pracovníky, se opravdu soutěž hrát nedá, takže jsme v průběhu září museli odhlásit mužstvo mužů ze soutěže. Doufejme, že to nebude na dlouho a že se brzy zformuje nový tým mužů a bude opět pravidelně bavit naše fanoušky.

Fotbal mladší žáci v roce 2022

Rok 2022 byl pro nás přelomový. Od zahájení podzimní části jsme již přihlásili namísto starší přípravky - mladší žáky. Před přihlášením naštěstí došlo ke spolupráci s Dukovanami, kteří pod hlavičkou Dukovany – Rouchovany hrají starší přípravku a my pod názvem Rouchovany-Dukovany hrajeme soutěž mladších žáků. Mladší žáci jsou trénováni stejně jako

1. SK Rouchovany

na podzim roku 2021 Michalem Křivánkem a Jiřím Mašem. Pokoušíme se poskládat i nejmladší mini přípravku, popř. mladší přípravku, a proto jsme zahájili trénování a bavení se pohybem i pro děti od 3, 5 roku do 5 let, kteří chodí na tréninky vždy v pondělí a ve středu od 16, 00 do 17, 00 a mladší žáci ve stejné dny od 17, 00 do 18, 30.

Na jaře 2022 jsme odehráli, ještě jako starší přípravka, 8 zápasů a na podzim za mladší žáky 12 zápasů. Zúčastnili jsme se 2x halové zimní ligy a uspořádali přátelská utkání s Blatnicí a Koněšínem. V lednu budeme součástí zimní ligy mladších žáků a připravujeme zimní přípravné zápasy ve sportovní hale. Vyšší soutěž je náročnější a zatím se nám nepodařilo zvítězit. Je velmi patrný rozdíl mezi námi a soupeři, převážně ve fyzické kondici, kterou se snažíme nabrat a technické kvalitě jednotlivých hráčů, kterou na trénincích pilujeme.

Fotbal by měl však být hlavně o zábavě, o partě, která se fotbalem dokáže bavit a pokud se toto podaří, výsledky se dostaví.

Děkujeme Obecnímu úřadu za pomoc s cestováním na zápasy, za možnost trénovat ve sportovní hale

a celkovou nejen finanční podporu. Ještě bychom chtěli poděkovat všem mladým sportovcům, kteří chodí na tréninky a zápasy, rodičům, kteří s námi na zápasy jezdí a v neposlední řadě trenérům za jejich čas věnovaný dobré věci.

Naše organizace připravuje tradiční akce, na přelomu roku Silvestrovský/Novoroční fotbálek se svařákem a klobáskou pro všechny zúčastněné hráče i fanoušky, termín a místo bude včas upřesněno a 11. února se snad již konečně uskuteční dvakrát odložený 20. Fotbalový ples s legendární skupinou Orfeus. Ten proběhne v kinokavárně. Už nyní se těšíme na vaši účast na našich akcích, zápasech žáků a doufejme, že od léta i na zápasech mužů.

Děkujeme sponzorům, fanouškům a přátelům za podporu v letošním roce, přejeme všem krásné a klidné prožití vánočních svátků a v novém roce 2023 ať jsme společně s vámi všichni šťastní, hlavně zdraví a ať se snad znovu v míru můžeme bavit sportem a hlavně fotbalem.

Děkujeme a sportu zdar.

Za 1.SK Rouchovany, z.s.
Jiří Maša a Milan Svoboda

Komise pro kulturu a sport obce Rouchovany

Vážení spoluobčané, rád bych vás prostřednictvím obecního zpravodaje seznámil s činností komise pro kulturu a sport. V letošním roce končí naše druhé funkční období, ve kterém jsme pracovali ve stejném čtyřčlenném složení (Jiří Voborný, Ludmila Voborná, Milan Svoboda, Lukáš Holubář).

Na ustavující schůzi nového zastupitelstva obce Rouchovany byl zvolen nový předseda této komise, kterým se stal pan Josef Dobeš. O dalších členech pak rozhodne zastupitelstvo obce na svém dalším zasedání. Mezi hlavní úkoly komise v roce 2022 patřila příprava zpravodaje, který se vám v tomto předvánočním čase dostává do rukou.

Všichni členové této komise se aktivně podílí na kulturním a sportovním dění v obci, ať už jako funkcionáři sportovních oddílů, členové zájmových organizací, nebo autoři a realizátoři různých akcí, kterých se jako naši spoluobčané zúčastňujete. Jsem velmi rád, že se v letošním roce především zásluhou mnoha obětavých dobrovolníků podařilo navázat na předchozí ročníky cyklistického závodu „Okolo Stejskala“ a pevně věřím, že se podaří uskutečnit další ročník v roce 2023.

Kulturní komise spolupracuje také s farním úřadem v Rouchovanech. Společně jsme uspořádali zájezd do Králíků a Žarošic. Podíli jsme se i na dalších společenských akcích v naší obci. Z těch realizovaných to byla především Rouchovanská 25 a svatováclavské hody. Velice vydařenou akcí pak byl farní den, kdy se na farní zahradě sešlo velké množství rodin s dětmi. Pro děti byla připravena stezka se sportovními aktivitami, na zahradě pak skákací hrad a tvořivé dílničky. Další vydařenou akcí pak byla dýňová stezka, kterou pořádalo rodinné centrum Berušky ve spolupráci se sborem dobrovolných hasičů a dalšími dobrovolníky (rodiči mladých hasičů).

Proběhla také tradiční akce „zahájení adventu“, která byla obohacena tvořivými dílničkami v kinokavárně, které se setkaly s velmi pozitivním ohlasem. Rád bych na tomto místě poděkoval všem, kteří se na přípravě dílniček podíleli. Myslím, že jste rozdali

hodně radosti a všichni si tvoření užili. Poděkování patří také pražírny kávy „Johnny Coffee“ za výbornou kávu a všem ženám za úžasné zákusky, které pro návštěvníky připravily. Naše poděkování patří paní knihovnici Ivě Tručkové, za pomoc při organizování zájezdů.

Děkuji také vedení obce Rouchovany za finanční podporu pořádaných akcí, dobrou komunikaci a vstřícnost. Poděkování patří také vám, kteří se zúčastňujete pořádaných aktivit a svým zájmem nás motivujete k další činnosti.

Rád bych vás tímto pozval na vánoční koncert komorní sestavy Virtuosi Trebicensis a Cordial Choir v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Rouchovanech 30. 12. 2022 od 18 hod. Těšit se můžete na Českou mši vánoční od Jana Jakuby Ryby.

Rád bych na tomto místě poděkoval všem členům kulturní a sportovní komise, se kterými jsem měl možnost osm let pracovat, za jejich obětavost, nadšení, a ochotu podílet se na společenském a sportovním životě obce Rouchovany. Zároveň bych chtěl popřát novým členům této komise hodně dobrých nápadů, úspěchů a spokojených účastníků všech akcí, které budou v příštích letech uskutečňovat.

Přeji vám příjemné prožití vánočních svátků a těším se na setkání s vámi na některé kulturní, sportovní nebo společenské akci, ať už v naší obci nebo na některém ze zájezdů a výletů.

Za komisi pro kulturu a sport
Jiří Voborný

Investiční akce

Investiční akce „Vodovod Rouchovany, zkapacitnění vodního zdroje a přivaděče“, v rámci vybudovaného díla jsme realizovali obnovu vodovodního přivaděče ze studny od Krhova až do vodojemu do Rouchovan. Zvětšili jsme průměr potrubí ze starého DN 125 mm na nový průměr potrubí DN 150 mm. Současně jsme vystavěli úplně nový vodojem se zásobní kapacitou 2 x 200 m³ pitné vody.

S financováním celé akce, která byla nákladem 25 285 525 Kč nám pomohl dotací Státní fond životního prostředí ČR ve výši 14 671 688 Kč a také dar od Skupiny ČEZ ve výši 3 000 000 Kč. Oběma podporovatelům, tedy SFŽP ČR a Skupině ČEZ jménem Obce Rouchovany děkujeme.

STÁTNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

SKUPINA ČEZ